

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפ!

אפשר!! וכדאי!!

מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

זול פון
הבנוי חשבו"ט

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9 ירושלים | zolphone.co.il

8 איך הייתם מתרגמים
'קלוץ-קאשעס'
מיכי יוספי

6 מיליארדרים משוגעים!
אהרן רזאל

30 רחמים. לא עליך
התועדות

24 ומגיע רגע, שהשמיים מספיק
כהים, מספיק נקיים ואז הוא
פתאום מתגלה
דויד וייס בטור אישי ונוגע

צ'אקרות פתוחות

150 בני נוער חזרו קרובים ממסע
בלתי נשכח בתאילנד הרחוקה

עמוד 16

לתת למשפחה את הכי טוב?

קל.

לנסוע על כביש שש?

קל.

לנסוע ברכבת לעבודה?

קל.

להשקיע בדירה?

קל.

לחיות בקהילה תומכת?

קל.

כרמי גת.

קל.

החלו
העבודות!

הטבה למשקיעים

איכות חיים

מיקום מעולה

קהילה צעירה

במרחק חמש דקות מכביש שש, 35 דקות לתל אביב ברכבת, עם קהילה צומחת לציבור הדתי, כרמי גת היא הבחירה הנכונה עבורכם. יחידות דויר של שלושה, ארבעה וחמישה חדרים, דירות-גן ופנטהאוס החל מ-899,000 ₪

לגור בכרמי גת? קל.

מחפשים את הטובים ביותר

לר"ה בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ דרושות משפחות צעירות

← עם תודעת שליחות ← כריזמה ← בעלי יכולת אישית גבוהה
 ידע תורני ← ניסיון לדבר מול קהל ולב פתוח
 ← נדרש מבן הזוג מיומנות של בעל תוקע. יתרון לחזנות וקריאה בתורה.

יום מיונים והשתלמות יערך בתאריך ה' באלול (5.9.19)

אם אתם חושבים שאתם מתאימים

שלחו לנו מייל 2019rosh@gmail.com או סרקו את הברקוד

וענו על השאלון המצורף.

מדינת ישראל.

תמיד כאן בשבילה!

הציונות הדתית, מאז ומתמיד התגייסה במסירות לכל משימה לאומית, כעת הגיע הזמן למשימה נוספת: לשמור על המדינה - יהודית.

כ

נעם - עם נורמלי
בארצנו

נעם

דתי לאומי, מצביע

עם נורמלי בארצנו

מעולם לא היה קל יותר ללמוד רמב"ם

שלמה לור

הצטרפו עכשיו:
*4531

058-6133743

מחפש קיטל 4 כנפות לראש השנה?

שלח ווצאפ ל 0542368794
להזמנת מדידה בביתך ללא התחייבות וללא תשלום

www.malbusheikodesh.co.il

malbusheikodesh

מלבושי קודש

אהרן רזאל

שני קודים לשפיות המשפחה

וכך באמצע יום קיץ של בית-רכבת-כביסה-כיוור-פליימוביל-חביתות מאתמול ועוד מאה טרדות נוספות... אנחנו חולפים זה על פניו זו באיזה מסדרון ואומרים "אנחנו משוגעים".

דניאל, ידידי, לא נשוי, התארך אצלנו בסעודת ליל שבת עם עוד כמה רווקים. בגדול היה נחמד, אבל ארוחות הקיץ האלו שמתחילות בתשע... הילדים עייפים אחרי יום חמסין ארוך, צועקים ורבים זה עם זה, קופצים על הספה ומושכים קומיקס לכל הכיוונים... ובקיצור, במשך רוב הסעודה עסקתי בהרגעת הרוחות.

הסתכלנו אני ואשתי מדי פעם זה על זה במבט של 'לא נעים... פעם הבאה אולי בלי אורחים', אבל בסוף, כשליוית את דניאל הוא אמר לי: "תדע לך, אתה מיליארדר. עוזב ת'בלאגן ואת הרעש. דוגרי, מהמקום שלי שמחפש זוגיות, תאמין לי: המצב שלך שווה מיליארדים. אתה מיליארדר!". וכך זה הפך אצלנו למעין קוד סודי. ברגעים של לחץ אטומי, כשהכאוס חוגג, אנחנו מזכירים אחד לשני את קוד "המיליארדרים".

יש גם עוד קוד סודי: "אנחנו משוגעים". הקוד הזה הגיע בהשראת המשל המפורסם של רבי נחמן והתבואה: חוזה הכוכבים גילה למלך שכל מי שיאכל מתבואת השנה, ישתגע. הידיעה הזאת יצרה דילמה. אם יאכלו - יהפכו למשוגעים; לא יאכלו - כולם יהיו משוגעים חוץ מהם. במצב כזה כולם יחשיבו אותם למשוגעים...! חשבו וחשבו והגיעו למסקנה הגאונית שעדיף לאכול מהתבואה מאשר להיות השפויים היחידים. אלא מה, יסמנו הם לעצמם סימן על המצח וכך לפחות יזכרו שהם משוגעים.

לקחתי את הנמשל לסיטואציה מוכרת. אתה יודע שהיית צריך להיות בשמחה עצומה על כל השפע של ה', אבל מה לעשות ואתה לא מצליח להתרומם מהקטנות או הלחץ היומי. מה תעשה, עשה לך סימן שתזכור. לפחות אתה יודע שאתה משוגע. נכון, אתה לא שונה מכולם, עסוק בשטויות הקטנות וטרוד כל היום. אבל בזכות הסימן, לפחות אתה זוכר ומודה שאתה משוגע...!

וכך באמצע יום קיץ של בית-רכבת-כביסה-כיוור-פליימוביל-חביתות מאתמול ועוד מאה טרדות נוספות... אנחנו חולפים זה על פניו זו באיזה מסדרון ואומרים "אנחנו משוגעים".

כן, כשאנחנו לא זוכרים שאנחנו מיליארדרים ולא קולטים כמה אנחנו מאושרים, אנחנו פשוט משוגעים.

לפחות עשינו סימן.

פרקי אבות עם הרבי מלובביץ'

פרק ה

"עשרה דורות" בחיי האדם

ואילו אברהם הצליח לשנות את המציאות שנוצרה ולהפוך את הרע לטוב, כך שנוצר לבסוף "שכר כולם" - התגלתה התועלת ונחשף הניצוץ הטוב המסתתר גם בדברים השליליים שבעולם.

ומה ההוראה שבאה משנתנו להשמיע בכך? אדם שהיה שקוע חלילה לתקופת מה במצב שלילי ורע - ראשית עליו לוודא שהמרכיב הרע של התקופה, זה שאין ביד אדם לתקנו ולמצוא בו נקודה חיובית ותועלת, יחלוף ויימחה מן העולם לגמרי כך שלא ישאר ממנו זכר והמשכיות. ובמקביל עליו לחפש מה ניתן לתקן ו"לקחת" מתקופה זו לטובה - לדוגמה: להפוך את עומק הירידה וההתרחקות מקדושה למנוף של התחזקות והתעלות - ובכך הוא בעצם יפעל "שלימות" גם בתקופה בעייתית זו ויבטל את הפער שנוצר בה, ואז אז "יקבל שכר כולם"!

(ליקוטי שיחות חלק ג נח. שיחת ש"פ חוקת תשל"ז וש"פ בראשית תש"נ)

"עשרה דורות מאדם ועד נח... היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול, עשרה דורות מנח ועד אברהם... היו מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקיבל שכר כולם" (ה, ב)

בשתי התקופות הבריות "היו מכעיסין ובאין", אך יש חילוק מהותי ביניהן - בראשונה הסוף היה "שהביא עליהם את מי המבול", ובשניה סיומו של ענין היה באברהם ש"קיבל שכר כולם". סיבת החילוק נעוצה בהבדל בין נח לאברהם: נח כידוע היה אמנם כשלעצמו צדיק אך הוא לא התעסק כדבעי בתיקון העולם שסביבו, ואילו אברהם הפיץ את האמונה בכורא לכל ודאג להשפיע על סביבתו; ומשום כך דינו של הרוע שהצטבר בעולם בימי נח, באין מי שיתקנו, היה איבודו ומחירתו מן העולם במי המבול,

נס בתוך גלות

"עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים" (ה, ג)

והגאולה מתעכבת - אין לך "מצירות לישראל" גדולה מזו. אפילו אם מדינה פלונית הינה "מלכות של חסד", הרי שכל זמן שלא הגענו לכך ש"נבנתה העיר על תילה" - המצב סביב עורנו מוגדר כמגבלה ו"מיצר" כלפי כל עניין שבקדושה. על כך מורה המשנה ליהודי כי עליו לזכור שבני ישראל במצרים הלא הם "אבותינו", ומטבע הבנים לחקות את אבותיהם; אם כן - כאז כן עתה, וכשם שהאבות אף בעודם בתוך "מצרים" היו שרויים במצב של "נס" והתגברות על הטבע - כך בידינו ישנה היכולת, למרות הכל, לצעוד "ביד רמה" ובגאון יעקב, בראש מורם ומתנוסס, בכל עניין של תורה ויהדות.

(שיחת מוצש"ק פ' נצבים תשל"ח)

אין תפקידם של פרקי אבות לספר את דברי הימים, אלא להורות ולהדריך את הדורות הבאים בענייני מוסר והנהגה. איזו הדרכה מבקשת המשנה כאן להעניק לבני דורנו?

האומה המצרית אמנם אינה קיימת כיום, אבל "כל המלכויות נקראו על שם מצרים, על שם שהם מצירות לישראל" (בראשית רבה סז, ה). האמת היא שגם כאשר לא נראה כי המלכויות "מצירות לישראל", יש לדעת שעצם עובדת קיומן של "מלכויות" אחרות כאשר בה בשעה "עיר האלוקים מושפלת"

נס למרחקים

שבו היא נתונה - מעידה על גודל חיבתם של ישראל, שהייתה בהתגלות מיוחדת בבית המקדש עד כדי שבירת חוקי הטבע גם עבור יהודי בודד במצבו האישי המסויים. בנוסף, עוצמת הכוח של המצב העל-טבעי ששרר במקדש באה לידי ביטוי דווקא בהתפשטות השפעתו גם מחוץ לעזרה - בעזרת הנשים (שקדושתה אינה כקדושת המקדש עצמו). האמת היא שלאור דברי חז"ל (יומא לט, ב) שריחם של הקודשים היה מתפשט עד ליריחו יש לומר שמדובר על נס שהשפעתו התרחקה מחוץ למקדש ומחוץ לירושלים כולה!

(תורת מנחם חלק ס ע' 281-280; חלק סד ע' 205 ואילך)

"לא הפילה אשה מריח בשך הקודש" (ה, ה)

זה הנס הראשון שצריך להזכיר בראשית נסי בית המקדש?! לכאורה היה מתאים לפתוח בנסים הכלליים והמרכזיים יותר, הקשורים לעבודת הקרבנות ולציבור כולו.

אלא שיש לומר שדווקא נס זה מבטא באופן ייחודי יותר את גודל ההפלאה של המצב הנסי שהתרחש בבית המקדש. ראשית, העובדה שמעבר לנסים הנחוצים לכלל הציבור ומטיבים עם עבודת המקדש כולה היו גם נסים שהתועלת שבהם אינה נוגעת אלא לאשה פלונית ולמצב מסויים מאוד

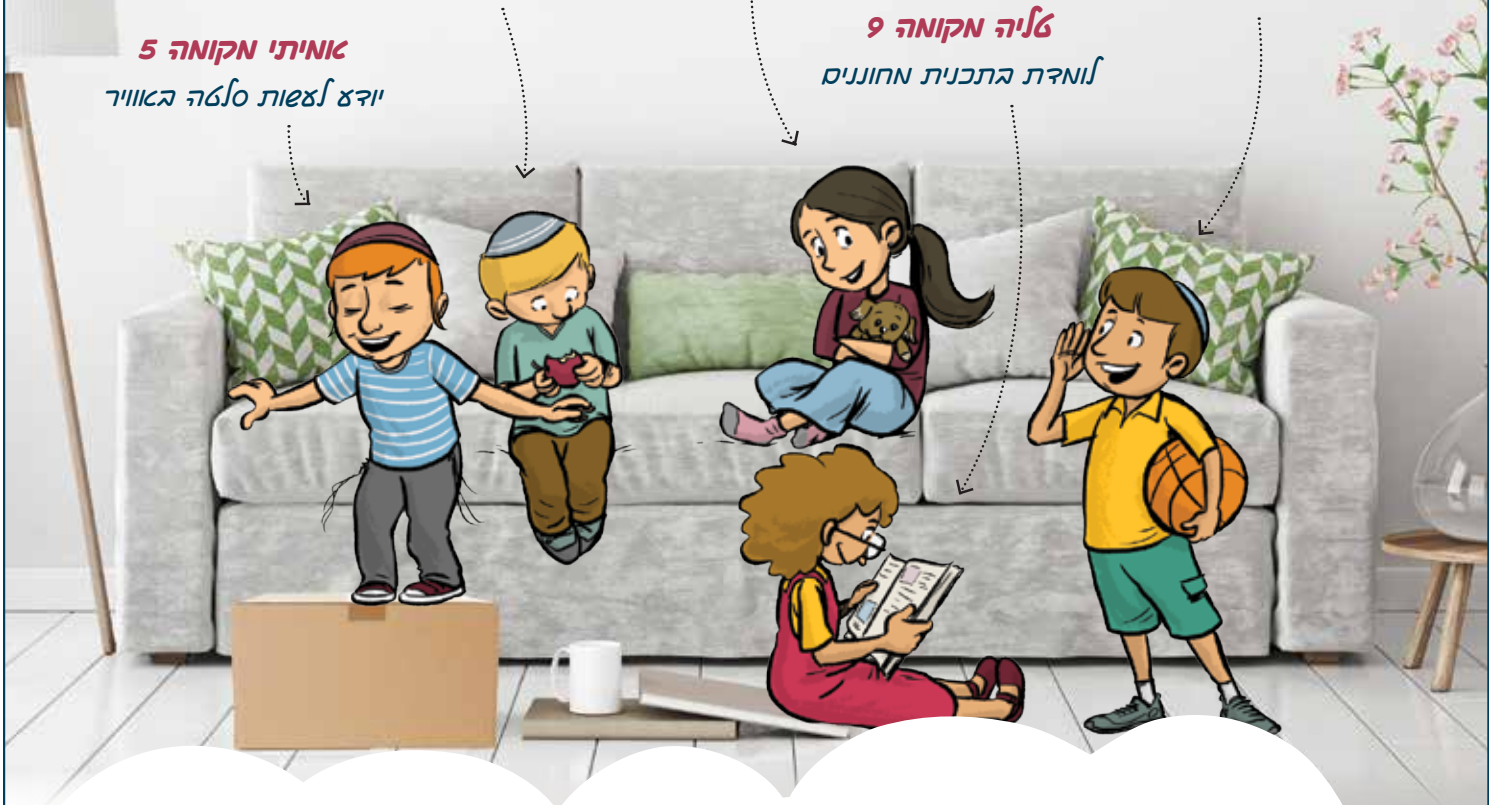
מוריה מקומה 7
אוהבת לשחק בגינות

יונתן מקומה 2
רוצה להגיע ללידה
לאווית בכדורסל

אריאל מקומה 1
אוהב לאכול את פירות העונה

טליה מקומה 9
לומדת בתכנית מחוננים

אחיתי מקומה 5
יודע לעשות סלסה באוויר

אבני דרך

בבית אל

דירות גדולות למשפחות גדולות

8 בנייני בוטיק מעוצבים 182 יחידות דיור חדשות 20 דקות מירושלים

מחירי פריסייל בלעדיים לרגל ההשקה!

הלוואות קבלן
בתנאים מצויינים!
ייעוץ משכנתא עלינו!

ליווי כלכלי עד קבלת המפתחות פתרונות מימון חברת ביצוע פרטית של החברה ייעוץ משכנתאות

אבני דרך
יזמות והשקעות נדל"ן

למידע נוסף חייגו: *9663 www.avney-derech.co.il

את שני הצדדים של הסיפור שמעתי באותה חתונה. אחרי הסיפורים ניסיתי לחשוב, מהי הדעה ההוראה שיוצאת מהתיקור של שני העניינים: הסבלנות המופלגת בקול-קאשעס, ולעומתה העדרה בתומדים

גבורות ב'שערי חסד'

אפשר היה לומר שזו לא חכמה גדולה, כי לר' שלמה זלמן פשוט היה אופי נוח מאוד. כמו שמוכר בספרי מוסר וחסידות, שאם בן אדם מתנהג בחסד וברחמים באופן טבעי, עדיין אין בזה כל כך מעלה. המעלה האמיתית של האדם מתגלה, רק כאשר יש בו גם צד של גבורה, אבל בכל זאת הוא משתדל ומתאמץ כדי לאחוז במידת החסד. בכל מקרה, הטענה הזאת, במקרה של ר' שלמה זלמן, לא נכונה. הייתה אצלו גם מידת הגבורה, כמוכן כפי עניינו, ומהסיפור על הסבלנות שלו כולנו צריכים ללמוד באופן חזק מאוד. היה כאן ממש פלא, לראות את הסבלנות של ר' שלמה זלמן לתת מזמנו היקר לכל מיני טרדנים, לענות בנעימות לשאלות מוזרות או סתם שאלות שאפשר לשאול כל יהודי יודע ספר או לפתוח קיצור-שולחן-ערוך ולקבל תשובה.

עוד סיפר לי הדוד ר' אבי, שכאשר ר' שלמה זלמן חשב שצריך לאסור, הוא כמעט ולא היה אומר את המילה 'אסור'. הוא היה משתדל לומר 'לא כדאי' או 'לא ראוי', כדי לתת לשומע לקחת את ההחלטה בעצמו, ולהבין לבד שהעניין אסור.

הכינותי מראש

מצד שני, סיפר לי הדוד מתי כן ראו את מידת הגבורה של ר' שלמה זלמן ביחס לאנשים אחרים. כאשר הוא היה מוסר שיעור ללומדים קבועים, לימוד של 'תמידים כסדרם', ובשיעור כזה מישוהו היה שואל שאלה שהתשובה עליה נמצאת בהמשך הדרך, אז הוא היה מקפיד. מקפיד - כמוכן הכוונה באופן יחסי עם הנעימות של ר' שלמה זלמן. הוא יותר היה מעיר: למה לא להכין ולקרוא קצת קודם את הדרך שלומדים? אם אתה כבר בא לשיעור ורוצה ללמוד ולהתקדם, תכין את הדרך קודם!

את שני הצדדים של הסיפור שמעתי באותה חתונה. אחרי הסיפורים ניסיתי לחשוב, מהי בעצם ההוראה שיוצאת מהחיבור של שני העניינים: הסבלנות המופלגת בקול-קאשעס, ולעומתה הגערה בלומדים כשר' שלמה זלמן זיהה שהם לא התכוננו לשיעור.

נראה לי, שכלפי מי שבא בקביעות לשיעור, יש לרב אחריות. הרב צריך לראות את עצמו כאחראי לחינוך והפיתוח של הלומדים. הנקודה העיקרית של מי שבא לשיעור היא הרצון לגדול ולהתפתח. אם זה חסר, העיקר מתפספס. במיוחד זה נכון, במצב שבו הטקסט ידוע מראש, ואפשר להתכונן! הרי לא מדובר בשיחת התחזקות. בשיעור כזה הנקודה היא כמה תועלת, כמה בהירות תהיה ללומד, ומתוך כך צמיחה בלימוד, וכמה הבנה טובה יותר של השיעור תהיה ללומדים. אם מתכוננים לשיעור, אפילו רק עוברים על הדרך קודם, מרוויחים לא רק שעה של לימוד תורה, אלא גדילה וצמיחה. לעומת הלומד בשיעור, אדם שניגש לרב ברחוב לשאול אותו שאלה, העיקר הוא לא הלימוד, אלא החסד. ההתייחסות אל השואל במאור פנים, ולתת לו את ההרגשה שיש לרב את כל הזמן שבעולם בשביל לענות לו, זאת הנקודה העיקרית. החכמה היא לדעת לשלב את החסדים והגבורות בצורה מדוייקת.

שלוש חברים יקרים! אנחנו אמנם חודש לפני ח"י אלול, אבל האמת היא שכבר אפשר ממש לקבל חיות מהאור של הבעל שם טוב הקדוש ומאורה של החסידות.

אחת ההוראות המרכזיות שהבעל שם טוב מלמד אותנו, היא ההתבוננות בפנימיות שיש בכל מפגש ובכל התרחשות שיש בחייו של אדם. הבעל שם טוב מחדש, שמכל דבר שקורה, אדם יכול ללמוד משהו לעבודת ה'. הכוונה היא לא רק לקחת את המציאות כמשל, אלא ממש להתבונן, איך שכל דבר קורה בהשגחה פרטית, וכשהקדוש ברוך הוא מביא לנו את אותו מפגש, הוא מדבר אלינו דרכו, ומצפה שנלמד משהו מכל העניין.

בחיי השגרה האפורים, יותר קשה לקיים את ההוראה הזאת. אבל מדי פעם ישנן התרחשויות לא שגרתיות, לא משנה אם קרה משהו עם המוכר במכולת או עם הבוס בעבודה, ואז הצורך ללמוד משהו מהאירוע - בולט. נסו לחשוב על עניינים כאלה, שמרגישים שיש בהם משהו לא שגרה. אולי פגישה נדירה עם מישהו שלא ראינו הרבה זמן. במצבים כאלה, אם אנחנו נכנסים להתבוננות בעניין, אז אפשר ממש לראות בכל מה שקורה - הדרכה שהקדוש ברוך הוא מודריך אותנו.

אמנם חסידים היו אומרים שלא לעשות מזה את העיקר של עבודת ה', כי בסופו של דבר אנחנו קולטים ככה רק רמזים, ואין להשוות את זה לעוצמה של הדרך הברורה והסלולה של השולחן ערוך, אבל כן ראוי לראות ולשמוע ברמזים הללו הכוונה מלמעלה.

שאלות קיטב

לא רק מכל אירוע אפשר ללמוד, אלא גם מכל אדם. לפני כמה שנים הייתי בשמחה משפחתית, ופגשתי את אח של סבא שלי. שמו היה ר' אבי' זלושינסקי, והוא היה יהודי מה'יקים' של רחביה. השם אבי' זה ראשי תיבות של 'אברהם-יהודה', כך קיצרו במשפחה. הוא היה דוד יקר, תלמיד חכם ואיש מעלה. במשך הרבה שנים הוא היה בקשר עם ר' שלמה זלמן אורבך זצ"ל. כידוע, שכונת רחביה סמוכה לשערי חסד, שבה התגורר ר' שלמה זלמן, ור' אבי' היה מתפלל אתו, לומד אתו בשיעורים ולוקח אותו לנסיעות.

כמעט בכל פעם שנפגשנו, ביקשתי ממנו לשמוע על ר' שלמה זלמן, וברוך ה' זכיתי ללמוד מהסיפורים האלה הרבה. פעם אחת הוא סיפר לי, כמסתיח לפי תומו, שלר' שלמה זלמן הייתה סבלנות רבה מאוד ליקלון-קאשעס. אני לא יודע איך האידיש שלכם, ואם צריך לתרגם לכם את הביטוי הזה, אבל ננסה. פעם אמרתי את הביטוי הזה בשיעור, ובגלל שחלק מהאנשים לא כל כך הבינו מה הכוונה, אחד המשתתפים הסביר שזה דומה ל'שאלות-קיטבג'... בכל מקרה, הוא סיפר כמה מיוחד היה לראות שאנשים טורחים לשאול את ר' שלמה זלמן את השאלות הכי מעצבנות, ובכל זאת הוא ענה להם בסבלנות רבה מאוד.

יצאה מדיכאון וחרדה, הסוד לבניית לואיות יציבה ושמחה, קבלת משמעות וקבלה עצמית אמיתית

ההזדמנות שלך לגלות את השיטה פורצת הדרך

ששינתה לרבות את חייהם
יומיים שלמים ובהנחה של 83%!

זה אתגר לא פשוט...

אנשים מעבירים כיום חיים שלמים מבלי למצוא משמעות או דרך נכונה בחייהם, ורבים מרגישים שאין להם כלים להתמודד עם תחושת התסכול והבלבול המלווים את חייהם.

וככל שהעולם נעשה מודרני והטכנולוגיה מתפתחת?

צרכי הנפש והרגשות שלנו נשארים צמאים למענה. הפער שנוצר הוא עצום, וכך אנו למעשה מתוסכלים יותר ויותר. אנשים רבים, מתקשים לבנות זוגיות יציבה ושמחה, מתקשים לגדל בנחת את הילדים, וחלק לא מבוטל מגיע לדיכאון, חרדות, ואפילו עד מחלות נפש וגוף. זה לא שאנחנו לא מודעים לזה. מידי פעם נדלקת לנו נורה אדומה שאומרת לנו שהגיע הזמן לעצור ולחשב מסלול מחדש.

הבעיה היא?

שאנחנו נוטים להתעלם ממנה ולהמשיך לשקוע... המחשבה שלנו היא שהזמן עשה את שלו והענינים איכשהו יסתדרו מעצמם, אבל משום מה זה לא קורה... בדרך כלל קורה הפוך. החיים נכנסים ללופ, החבל נכרך סביב צוארנו, ואנחנו מוצאים את עצמנו במצב יותר קשה וחסרי יכולת להיאחז במשהו שיחלץ אותנו החוצה ממצבנו.

האם יש מוצא מהסבך?

לפני 200 שנה ייסד הבעל שם טוב את תנועת החסידות, הוא שילב בין תורת הסוד היהודית (הקבלה) לעולם המופלא של נפש האדם, הבעל שם טוב חידש תורה שנותנת מענה פנימי לנפש האדם וצרכיה ונותנת כיוון כיצד לחיות את החיים מתוך שמחה ושלמות פנימית. במשך הדורות תלמידי הבעל שם טוב ותלמידי תלמידיהם פיתחו את התורה הזו ויצרו לנו תשתית רחבה ועצומה של מענה לנפש האדם ומהות קיומו עלי אדמות. בשנים האחרונות הרב יצחק גינזבורג אשר למד לעומק את כל התורה הזאת, חקר, חידד וזיקק את אותה תורה וחבר אותה לתורה מודרנית מלאה ידע וחוכמה אדירים, תורה הפורצת דרך ונותנת מענה שלם ומקיף למורכבויות איתם מתמודדים אנשים כיום.

ומה קורה עם התורה הזו עכשיו?

לפני 12 שנה הוקם בית הספר לתורת הנפש בנשיאות הרב גינזבורג ופיתח תוכנית לימודים מסודרת כדי לתת מענה: א. לאנשים ונשים בדרגות החווים קשיים בתחומי הזוגיות, בחינוך הילדים, דיכאון, חרדות והגשמה עצמית. ב. לאנשים ונשים הצמאים להתפתחות אישית ורוחנית אמיתית, שרוצים לחיות מתוך שמחה, ערכים ומשמעות ולהגיע למימוש השליחות והייעוד בחייהם כבר עכשיו. ג. לאנשים ונשים, אשר יכשירו ויעסקו בייעוד ובעזרה נפשית על פי דרך תורתנו הקדושה ומתוך אמונה שלמה על פי דרכו ותורתו של הבעל-שם-טוב.

מנסיונו במשך השנים?

ראינו שולוקח זמן ללמוד את השפה של תורת הנפש ולוקח זמן להפנים את החידוש והבשורה של תורת הנפש. לכן קיבלנו החלטה השנה לתת חשיפה בלתי רגילה לתכני תורת הנפש לכל מי שמעונין בזה.

החלטנו לקיים את:

"קורס המבוא לתורת הנפש"

הקורס נותן חשיפה עמוקה ומשמעותית לשפה והעומק המיוחדים של תורת הנפש. קורס המבוא יתקיים בתחילת חודש אלול במשך יומיים בירושלים (בב"ט ו' אלול) ובת"א (ג' ו' אלול) לגברים ונשים בקבוצות נפרדות. הקורס מתקיים בקבוצות קטנות, כך שיש אפשרות לשאול, לשתף ולהעמיק בצורה רצינית בשיטה.

מה נלמד בקורס המבוא?

בקורס נכיר את ארבעת היסודות של שיטת תורת הנפש: א. הכרת הנפש. ב. איך מבצעים תהליך תיקון בנפש (הכנעה, הבדלה, המתקה) ג. תיקון האני (איך אנחנו מנהלים את האגו שלנו במקום שהוא ינהל אותנו) ד. האמונה כהשראה לתהליכים נפשיים, וכיסוד של הבריאות והאיוון הנפשי. ארבעת היסודות האלו נלמדים בשנה הראשונה של הלימודים בתורת הנפש והם היסודות בעזרתם מעמיקים בשיטת תורת הנפש בשנות הלימוד המאוחרות. בקורס תקבל חשיפה משמעותית ליסודות ולחשיבות שלהם כבסיס השיטה.

למי מתאים קורס המבוא?

- ליועצים, מטפלים, מאמנים פסיכולוגים או פסיכותרפיסטים שרוצים להוסיף לעצמם עוד כלים ותפיסות עולם המבוססות על עומק תורת הנפש.
- לכל מי שמתמודד ביום יום שלו עם אתגרים בזוגיות, חינוך הילדים, חרדות, דכאונות ומחלות אחרות בנפש או גוף.
- למחנכים ויועצים חינוכיים שמתמודדים ביום יום עם שאלות של תלמידים.
- לאנשים רוחניים, לומדי קבלה או חסידות שרוצים להעמיק וללמוד שיטה מסודרת שמחברת בין הקבלה, החסידות ותורת הנפש.
- לאנשים שעובדים עם אנשים: אחיות, עובדות ועובדים סוציאליים וכל מי שעוזרים לאנשים ורוצים לקבל כלים עמוקים כדי לעזור להם במסגרת העבודה שלהם.
- כל אדם הרוצה להתפתח, להגדיל את הבטחון והדימוי העצמי, ללמוד את תורת החיים, לעזור לאנשים ולפרוץ דרך משמעותית בחייו.

מה ההשקעה שלך?

בדרך כלל, עלות של יומיים מלאים ועשירים כאלה היא כ550 ש"ח לפחות.

כדי לאפשר לאנשים להגיע בהחלטה קלה יותר מתחרנו את קורס המבוא ב400 ש"ח ולמי שמשלם בתשלום אחד העלות תהיה 350 ש"ח בלבד.

בכנס שנערך בחודש תמוז ולאחר מכן בפרסומים שלנו פרסמנו את המחיר הזה ואנשים התחילו להרשם.

אבל בחשיבה מחדשת?

קיבלנו החלטה מרחיקת לכת. החלטנו לעשות הכל כדי שכל אחד שמע על תורת הנפש ורוצה להכיר אותה מבכנים בצורה רצינית ויכול לעשות זאת בלי התלבטות של המחיר. לכן החלטנו לסבסד את הקורס באופן משמעותי, ולקבוע את המחיר שלנו על:

147 ש"ח בלבד

ובהרשמה מוקדמת:

97 ש"ח בלבד.

המטרה שלנו מאד ברורה:

לתת לכמה שיותר אנשים להיחשף בצורה רצינית ועמוקה לשיטת תורת הנפש, ולמי שמתאים לקחת את זה שלב נוסף קדימה ולהצטרף לתוכנית הלימודים שלנו.

החלטנו להעניק גם בונוס לנרשמים לקורס המבוא:

הקלטת של הכנס המיוחד שלנו: "התנערי מעבר קומ" - על איך להפוך את העבר שלנו למנוע צמיחה בחיים

שווי הבונוס - 87 ש"ח

יש לנו גם אחריות:

הגעת לשני המפגשים של קורס המבוא וזה לא היה מה שציפית?
לא ניתן לך את הערך שציפית לקבל עבור כספך?
בלי שום שאלות נחזיר לך את כספך.
כל מה שעליך לעשות הוא לשלוח לנו מייל, סמס או להתקשר למשרד של תורת הנפש ונחזיר לך את כספך ובשמחה.

איך נרשמים בפועל לקורס המבוא?

או נכנסים לאתר דרך הקישור הזה: bit.ly/torat-mavo
או כותבים "תורת הנפש" בגוגל ומגיעים לאתר שלנו או מתקשרים למספר 02-5662323

ההרשמה לשנת הלימודים תש"פ בעיצומה!
הרשמו עכשיו במחיר רישום מוקדם
bit.ly/torat-k-80
או התקשרו 02-5662323

מקומות אחרונים בקורסי המבוא!
הרשמו עכשיו ב 87 ש"ח בלבד
bit.ly/torat-mavo
או התקשרו 02-5662323

איך זוכרים את ה' בפארק מים?

איפה המשרוקית?

הרב יוני לביא

ארגון קהלים ומרבני מרכז ברקאי

השל"ה הקדוש אמר שכל המציאות הפיזית הנגלית לעינינו היא רק משל למציאות הרוחנית. רמז לדבר - "ומלכותו בכל משלה" (תהילים קג).

ממילא כל אירוע שאנו פוגשים בחיינו הוא חומר למחשבה על המשמעות הרוחנית הגלומה בו והמסר לחיים שהוא מביא בכנפיו.

כך גם לגבי בילוי משפחתי בפארק מים.

אין צורך לומר שאם הוא נעשה למטרות התחדשות והתרעננות וכחלק מהעצמת הגיבוש והחוויה המשפחתיים - הוא יכול להיות ממש עבודת ה'.

ברור גם שההלכה והדרכותיה מלווים אותנו לאורך הבילוי ומשפיעים על מעשינו: מקפידים ללכת למקום ששומר על קדושת השבת ועל צניעות בין גברים לנשים. בפארק עצמו לא עוקפים בתור, לא דוחפים ולא משפריצים באופן שיגרם חוסר נעימות לזולת. גם לא מנסים 'לעשות רושם' או כל מיני דברים מסוכנים שעלולים לפגוע בגוף שהקב"ה הפקיד בידינו. וכמובן, לא שוכחים להתאסף למניין של 'מנחה' בצד למרות שאנחנו עכשיו באמצע הקיץ והחופש.

אנו זוכרים תמיד שהקב"ה 'עובד' כל השנה, והקשר איתו, בדיוק כמו האוויר לנשימה, הוא דבר שאין לו הפסק לרגע.

לצד זה אפשר לראות גם את פארק המים כסוג של משל רוחני לעולם שלנו. הרבה אנשים נכנסים בשער שלו בבוקר ועוזבים בערב. כל אחד יחליט כיצד הוא ינצל את הזמן שלו בינתיים. האם הוא יבזבז את השעות היקרות העומדות לרשותו וירגיש בסוף היום מתוסכל על כך שלא ניצל את שפע האפשרויות שעמדו לפניו, או שינצל היטב את ההזדמנות כדי להפיק את המירב מיום שכזה.

אמנם פארק כזה נועד להיטיב עם הבאים בשעריו אך צריך לדעת שמי שרוצה ליהנות ממנו צריך גם לשלם - כרטיס בכניסה כמו גם עמידה ממושכת בתורים כדי להשתמש במתקנים המיוחדים. כי בעולם הזה "אין ארוחות חינם", וככל שמדובר במתקן אטרקטיבי יותר - צריך יותר עמל כדי להגיע אליו.

ואחרי ככלות הכל כל נשכח את המציל. זה שעומד לו שם למעלה ומתבונן ומשגיח. ייתכן שזמן רב לא נשמע את המשרוקית שלו ונתחיל להשלות את עצמנו שאנחנו כאן בלעדיו, הבריכה הפקר ואיש הישר בעיניו יעשה, אך זו טעות. הוא נמצא שם כל הזמן באחריות ובמסירות ומשגיח ושומר על כולנו.

כל זה קורה, חברים, בפארק מים. מה זה אומר על החיים ועל העולם שלנו? תגידו אתם.

קופץ למים

הרב אייל יעקובוביץ'

ראש ישיבת ההסדר צפת

את השורות הבאות אני כותב על שפת בריכת שחייה, כפשוטו. הילדים המתוקים שלי קופצים מצד לצד ומתיזים מים עלי ולכל הכיוונים. קולות הצהלה שלהם נשמעים למרחוק ואני אמור לשבת ליד המחשב ולתת מילים לדבר הכי פשוט והכי טבעי. כיצד זוכרים ועובדים את ה' בפארק מים.

אתן קל וחומר מעצמי. כמה אני נהנה לראות את ילדיי נהנים. כמה טוב לי כשטוב להם. אני אוהב אותם. הם חיים ושמחים וצוהלים. הם יחד. הם מקבלים את המנה הגרושה והחשובה של תענוג ושמחת חיים, ואני מאושר.

קל וחומר לקדוש ברוך הוא. כמה ה' נהנה כשאנו, בניו האהובים, נהנים. כשאנו חיים ומאושרים בכל הטוב הזה שמפציע את חיי היומיום שלנו וגורם לנו לחיות הכי חזק ומתוק שאפשר. הלא מאהבתו אותנו הוא ברא אותנו מלכתחילה בגן עדן ובו "כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל" והציווי הראשון שציווה אותנו שם היה - "מכל עץ הגן אכול תאכל!" אנחנו היינו אלה שקלקלנו את האידיליה, שכחנו את ה' וגורשנו משם להתחיל להזיע.

כך גם כשהיינו במצרים. ה' מפתה אותנו לבוא אחריו ממש כמו הורים שמשכנעים את הבן שלהם לבוא לחופשה משפחתית - "להצילו מארץ מצרים ולהעלותו... אל ארץ טובה ורחבה, אל ארץ זבת חלב ודבש".

גם בפרשתנו, פרשת עקב, ארץ ישראל מתוארת כ"ארץ נחלי מים עינות ותהומות יוצאים במקעה ובהר". ארץ אשר "לא תחסר כל בה". מה שמצפה ה' מאיתנו הוא לאכול ולשבוש ולא לשכוח אותו. לברך ולהכיר לו טובה "על הארץ הטובה אשר נתן לך".

נכון שכאשר מתפנקים מדי עלולים להשמין ולחשוב שהכל מגיע לנו וכמובן מאליו. זו הסיבה שבגללה אנו נוהרים מבללות את כל ימינו בפארק מים לסוגיו השונים. גם אלו הרוחניים.

אבל מכלל הזהירות הוא להיזהר מזהירות יתר. ה' נתן לנו את החיים והוא קודם אוהב את החיים שלנו ורוצה שנחיה. אז אעשה את רצוני ואעשה לו נחת רוח. אני מניח את האותיות שעל המחשב וקופץ שוב לבריכה לעשות חיים עם הילדים. חזור לבריכה לעשות חיים. תודה לך ה' על כל הטוב הזה!

ימים אחרונים לרישום

צוללים בחסידות

שלושה ימי עיון לבני הישיבות
שני כ"ה אב - רביעי כ"ז אב

תוכן עשיר ומגוון | פנסיון מלא
לינה בבית הארחה בכפר חב"ד

להרשמה חייגו:
054-750-8838

מדרשת אלול

מבית
מעיינותיך

ימי עיון ולימוד
שיעורים • סדנאות • התוועדויות

// בהשתתפות: //

הרב אמחיה אבן ישראל • הרב
דוד בייטש • הרב משה שילת •
רוחמה בן יוסף • חני ליפשיץ •
הרבנית רבקי לפידות • הרבנית
אורה רבקה וינגורט • רננה
שפירא • ועוד...

פנסיון מלא במתחם האירוח של
מעיינותיך בכפר חב"ד • תוכן עשיר
ומגוון

ב' - ד' אלול
• 2-4.9.19 •

מחיר: 300 ₪
לנרשמות עד ט"ז באב: 250 ₪
מיועד לבנות 20-30

פרטים בטל': 072-279-2077
או שלחי וואצפ למס' 054-9210131
או בדוא"ל: maynotaich@gmail.com

שאלת השבוע

איך זוכרים את ה' בפארק מים?

הכל אלוקות הרב שאול יורוביץ

יש להקדים ולומר שעניין זה של מציאת עבודה רוחנית במעשים גשמיים עומד בבסיס היהדות, אך הדרכים לכך רבות ושונות.

ניתן לתאר שלושה נופשים שמשלבים מודעות רוחנית בנופש, כל אחד לפי רמתו הרוחנית.

הראשון מרגיש תשוקה עזה ליהנות ולהשתחרר מלחצי החיים. הוא קופץ במים וכדומה, כדי להוציא את האנרגיות האלו וכביכול להיפטר מהן, וכך לחזור לחייו התקינים מסופק ושבע. עבודה זו ניתן לסווג בבחינת "סור מרע".

השני רוצה להבריא את גופו, ומכוון בצורה חיובית שתנחם דעתו עליו וינחם גופו ויוכל לעבוד את ה'. גם דרגה זו היא עבודה השווה לכל נפש, כדברי הרמב"ם (הלכות דעות ג): "ישים על לבו שיהא גופו שלם וחזק כדי שתהיה נפשו ישרה לדעת את ה'... נמצא המהלך בדרך זו כל ימיו עובד את ה' תמיד... ועל ענין זה ציוו חכמים ואמרו 'וכל מעשיך יהיו לשם שמים' והוא שאמר שלמה בחכמתו 'בכל דרכיך דעה והוא יישר אורחותיך'".

על פי דברים אלה, ההתייחסות הראויה לטיול ונופש היא הבראת הגוף, ותפקידם להיות לעזר וסיוע לעבודת האדם את השם יתברך. ובהיות האדם מודע לזה, הרי הוא עובד את ה'.

השלישי מוסיף והולך ומוצא גדילה והתפתחות רוחנית בחוף הים כבבית המדרש, הוא אינו רואה בהם רק עזר וסיוע לעבודה הרוחנית העתידית, אלא רואה נוף יפה ומתפעל ואומר "אין צייר כאלוקינו"; המים מספרים לו על כוח ההתחדשות והטהרה; על ידי התבוננות בחיות הוא לומד על מידת היראה שבו; ולעתים הוא פוגש 'השגחה פרטית' כדרכו של הבעש"ט, שכאשר טייל עם תלמידיו הראה להם את רחמי השם יתברך אף על תולעת כשרוח כיסתה אותה בעלה שהגן עליה מפני השמש.

ממד נוסף זה מושרש בפנימיות התורה. על פי הפנימיות, האלוקות מצויה בכל, ואם כן יש בכל דבר עבודה רוחנית מכוונת, ולא רק הכשר וסיוע לעבודה הרוחנית. זוהי עבודת האהוב האמיתי, הכל בשבילו שעשועי אלוקות.

בדברי הבעש"ט מוצאים אף דרכים נשגבות יותר באופן פנימי זה, אך הכל הולך אל מקום אחד - מציאת משמעות רוחנית עכשווית בדברים הסובבים אותנו, בנוסף להיותם עזרים לעבודה עתידית.

וכל אכילה ושתייה שאדם אוכל ושותה הוא ממש חלק ניצוצות שלו, שהוא צריך לתקן, וזהו שאמר הכתוב "רעבים גם צמאים", כשאדם רעב וצמא להם, למה זה, וזהו שאמר "נפשם בהם תתעטף" (בעש"ט פרשת יתרו כו).

אפילו כשיעשה וידבר דברים גשמיים, תהיה מחשבתו דבוקה בו יתברך שמו, ושיהיה רגיל בדבקות באותה שעה, וזה כלל גדול (שם פרשת שמייני).

לאט לאט

הרב שמואל ליפשיץ

שיבת תומכי תמימים מגדל העמק, יד לאחים

רק ההפנמה תנצח.

עבודת ה', מאז ומעולם, חלוקה לשתי דרגות המכונות בשפת החסידות 'סובב' ו'ממלא', או 'מקיף' ו'פנימי'.

האופן הראשון, המקיף, הוא גילוי של האור האלוקי במלוא עוצמתו, בהארה שאיננה מוגבלת ומותאמת לכלי ההבנה והרגש הצרים של האדם. ככלל, זהו סודם של החגים והמועדים. הם מגלים ומשפיעים בעולם אור אלוקי עליון, ומרוממים אותנו ממצבנו הנמוך אל עולם עליון, עדין ומואר, בו שורה האמת בגלוי. האדם כמו עובר לעולם אחר. במילים מגושמות נאמר כי זוהי חוויה רוחנית מיוחדת. אפילו מטלטלת.

דא עקא, במקום גדולתו של האור הזה נעוץ גם חסרונו. הגילוי הגדול, דווקא בגלל שאינו מוגבל ומותאם לפי ערכו המצומצם של האדם, נותר במידה רבה כדבר נוסף ונבדל מהחיים. האדם מניח את אישיותו בצד למול שפעת האור. הוא אינו הופך לחלק בלתי-נפרד מאישיותו ומכוחותיו, משכלו ומרגשותיו, ואינו פועל בו שינוי פנימי. הבנתו שלו לא הפכה שונה.

שעת המבחן היא דווקא שעת הסילוק. כאשר חולפת ועוברת שעת ההארה, חלף המועד ובאה השגרה, נותר האדם 'המקיף', זה שלפני יום או יומיים ריחף בשמי שמיים, כערום ועריה. החוויה תמה, והאדם שב להרגליו והכרתו כבראשונה.

תורת חב"ד שמה דגש מרכזי דווקא על דרך העבודה השניה, זו העבודה ה'פנימית'. עבודה הכרוכה ביגיעה ובמאמץ, בלימוד עיוני ונמרץ של תורת החסידות, בהתבוננות ובהעמקה, בשעת הלימוד ובשעת התפילה. אם ה'אור המקיף' הוא סודם של המועדים, ה'אור הפנימי' הוא סודם של הימים האפורים. לימוד והפנמה, בוקר-בוקר וערב-ערב, של תורת החסידות, התבוננות יום-יומית בגדלות האל-ושפלות האדם (כפי שנפסק בשו"ע אר"ח צח), הם אלו שבכוחם לפעול שינוי פנימי ואמיתי בנפשו של אדם. "ונהפכת לאיש אחר", בלשוננו של הנביא.

כך נעשה האדם לאדם בעל ראייה והשקפה אחרת, בעל מבט אחר, פנימי ועמוק יותר. הנחות היסוד שלו משתנות. תורה, מצוות, אלוקות, הופכות לפשוטות יותר אצלו, ולכאלו העומדות בבסיס התפיסה שלו. חשוב לדעת שבענייני הכרה שכאלו די בשינוי הקטן ביותר כדי לייצר שינוי משמעותי.

כדי ליצור קיום של קבע גם להארה עליונה, קיום שיחזיק לא רק בשעת החוויה הרוחנית המטלטלת, אלא גם במישורי היום-יום, קיום שיתבטא בהלך הנפש של האדם, בנקודות המבט שלו, לקיום שכזה נדרשת עבודה פנימית, עבודה של הפנמה.

אז איך זוכרים את הבורא בפארק מים? בזה רק ההפנמה תנצח. בוקר-בוקר וערב-ערב של לימוד והתבוננות, יהפכו את האדם, קצת, מעט, במידת מה - לאיש אחר. ואיש שכזה יזכור את ה' הניצב עליו בכל מקום ובכל עת, לא רק בגבהי החגים ובבית הכנסת, אלא גם בשעה של בין המועדים, 'בין הזמנים'...

דתי לאומי ונוסע לראש השנה?

נותנו חדרים אחרונים במתחם הלינה של **נהר הנינה**

הבית של הסרונים באוסן

מקום חדש ומרווח
מניין מסודר
מקוה פרטי
והעיקר - חברה בראש שלך!

להרשמה:
אלינתן 055-6699532
או באתר www.nahar.org.il

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

יום הולדת כסאח!

מכירה מיוחדת

רק ביום ראשון

הנחה
על כל החנות

עד 40%

המכירה מתחילה
ב- 9:30 בבוקר

שעות המכירה: 09:30-22:00 בתוקף ליום ראשון ה- 25.08.19 ו/או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | מינימום 10 פריטים משתתפים במכירה בהנחה מקסימלית | בכפוף לתקנון | ט.ל.ח.

פרשת עקב | זיכרון לפני עצמאות

בני ישראל. הם נדדו ארבעים שנה במדבר, בלי בית. לא-פעם צמאו למים, רעבו לאוכל. איתני הטבע פערו את לועם כנגדם. אויבים פשטו עליהם. בני ישראל אולי חושבים שזה היה מבחן החוסן שלהם, ושהם עמדו בו. אבל לא. המבחן עוד מחכה להם. האתגר האמיתי טמון לא בעוני אלא בעושר, לא בעבדות אלא בחופש, לא בנדודים אלא בקבע.

עמים רבים התרוממו לפסגות כשעמדו בפני קושי וסכנה. הם נצרכו באש הקרב וניצחו. היכו בהם בצורת ומגפה, שפל כלכלי ותבוסה צבאית – והם התחשלו. האדם צומח מן המצוקה. בשעת חירום מתחזקת תחושת הקהילתיות והסולידריות. כולם, מכרים ונוכרים, מרגישים אז אחים לצרה. כולם עושים יד אחת במאמץ משותף. עמים שידעו מלחמות יודעים זאת.

המבחן האמיתי של אומה איננו בהתגברות על משבר, אלא בהתגברות על היעדר משבר. האם האומה תישאר חזקה גם בעידנים של קלות ושפע, עוצמה ויוקרה? כל הציוויליזציות ההיסטוריות ששקעו, שקעו בשל אי עמידה באתגר הזה. הישמרו לכם, אומר משה, פן יקרה הדבר גם לכם.

משה הפליא לצפות פני עתיד. דפי ההיסטוריה גדושים בעיי החורבות של אומות שדומה היה כי תפארתן לא תימוט לעולם, אך סופן ששקעו וגלשו אל תהום הנשייה – ותמיד מן הסיבה שמשה חזה בכוח נבואתו. הן שכחו. זיכרונות טבעם לדהות. דרך האדם היא לאבד עם הזמן קשר-עין עם ערכים שאי-אז הוא נלחם למענם, כגון צדק, שוויון, עצמאות וחופש. העם, שמלחמות נעוריו מאחוריו, נעשה חזק. יש מבניו שמתעשרים. הם נעשים רופפים, מפונקים, מתוחכמים יתר על המידה, דקדנטיים. הם מאבדים את תחושת הסולידריות החברתית. הם אינם רואים עוד כחובתם לדאוג לעניים, לחלשים, לנידחים, למפסידנים. הם מתחילים לחשוב שהעושר והמעמד הגיעו אליהם בזכות: מגיע להם. עבותות האחוזה והאחריות המשותפת מתחילות להיפרם. אלה שלא שפר עליהם חלקים בוערים בתחושת עוול. הזירה מוכנה למהפכה מבית או לכיבוש מבחוץ. חברות נכנעות ללחצים חיצוניים לאחר ששחיקה פנימית אכלה בהן. את הסכנה הזאת חזה משה ומפניה התריע.

משה לא רק ניבא והתריע. הוא גם לימד איך לצאת מכלל סכנה. גם לימוד זה רלבנטי לזמננו. הוא דיבר על חיוניות הזיכרון לבריאותה המוסרית של חברה.

לאורך הדורות נעשו ניסיונות רבים לעגן את המוסר במאפיינים אנושיים אוניברסליים. היו שביססו אותו על התבונה; כך למשל עשה עמנואל קאנט. אחרים ביססו אותו על החובה. ג'רמי בנתס, איש התועלתנות, העמיד את המוסר על התוצאות ("מרב האושר למרב האנשים"). דיוויד יום ייחס אותו לרגשות יסוד מסוימים: סימפטיה, אמפטיה, חמלה. אדם סמית העמיד אותו על היכולת לשפוט מצבים כאילו איננו מעורבים בהם ("הצופה חסר הפניות"). לכל אחת מהגישות הללו יתרונות משלה, אך אף לא אחת מהן נמצאה חסינה מכישלונות.

ליהדות עמדה אחרת. שומר המצפון הוא הזיכרון. הפועל "זכר" מתהדהד שוב ושוב בנאומי משה בספר דברים: "וזכרת פי עבד ה' ב'אָרְךָ מִצְרַיִם... על פֶּן צַדֵּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת" (ה, טו); "וזכרת אֶת כָּל הַדְרָךְ אֲשֶׁר הִלִּיכָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר... (ח, כ); "זכר אל תִשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּמִדְבָּר... (ט, ז); "זכור אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהֶיךָ לְמַרְגְּמֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם" (כד, ט); "זכור אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֶךָ בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם" (כה, יז); "זכר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנוֹת דֹּר וָדֹר" (לב, ז).

כדברי ההיסטוריון יוסף חיים ירושלמי בחיבורו החשוב "זכור", רק בישראל ולא בשום עם מלבדו נתפס הציווי לזכור כמצווה דתית לעם כולו. ציוויליזציות מתחילות לגווע כשהן שוכחות. עם ישראל הצטווה לא לשכוח לעולם. יפה כתב פעם המלומד האמריקני ג'ייקוב גויוזר:

התרבות נתלית, במעברה מדור לדור, על קורי העכביש של הזיכרון. די בכך שמחזור אחד של אימהות ואבות לא ינחיל לילדיו את מה שלמד מהוריו, והשלשלת הארוכה של הלימוד והחוכמה תיקטע. אם שומרי הידע האנושי ימעדו ולו רק פעם אחת, בניפילתם יימוט כל היכל הדעת וההבנה.

עצמאותן של החברות החופשיות תלויה בהנחלתן של זיכרון. זוהי תובנתו של משה רבנו, ועד היום לא כחה הברק שבה ולא נס ליחה.

משה רבנו מעמיד בפרשתנו תוכנה פוליטית מבריקה שעודנה רלבנטית. הוא עושה זאת ברצף פסוקים העומד על הברכה שבמצב אידיאלי מסוים – ועל הסכנה הטמונה באותו מצב עצמו. תחילה האידיאל:

כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה, אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם, עֲנִיַת וְתֵהֱמַת יִצְאִים בְּבִקְעָה וְבָהָר. אֶרֶץ חֹטֵה וְשַׁעֲרָה וְגִפְן וְתֵאֵנָה וְרִמּוֹן, אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדִבְשׁ וְאַכְלֵת וְשִׁבְעֵת וּבְרִכַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ.

והנה הסכנה:

הַשְׁמֵר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם. פֶּן תֹּאכַל וְשִׁבְעֵת וּבְתִים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁכַּחְתָּ... וְרַם לְבַבְךָ וְשִׁכַּחְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ.

שני קטעים אלה באים כאמור ברצף אחד, ואת הקרבה הניגודית ביניהם מדגישה חזרה על אותו מטבע לשון, תוך הפיכת העניין מברכה לאזהרה: "וְאַכְלֵת וְשִׁבְעֵת" – "פֶּן תֹּאכַל וְשִׁבְעֵת". בתוך פסקת האזהרה כולט גם הניגוד בין הפעלים לשכוח ולזכור.

טובות יבואו עליכם, אומר משה לבני ישראל, אבל הכול תלוי באופן שתיענו להן. אתם תאכלו ותשבעו; ותוכלו לברך על כך את ה', ולזכור שכל הטוב בא ממנו – אך גם, חלילה, לשכוח מרוב שובע מידו של מי באה עליכם הברכה הזאת, ולטעות לחשוב שהכול מידכם: "כִּחְזִי וְעֵצָם יְדֵי עֲשֵׂה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה". ההבדל קטן לכאורה, אבל יחי ההבדל הקטן. הוא לבדו, אומר משה, יכריע את עתידכם הלאומי בארצכם.

הטיעון של משה מבריק ונוגד ציפיות. שהרי, לכאורה, שעת המבחן מאחורי

בני ישראל יזכרו

"שבי הנחל"

לבעלי תשובה

ישיבת ברסלב בהרי השומרון
ללמוד תורה בשמחה ובאמונה

זכירת יומיות אלטרנטיבית | תנאי פנימיים מלאים

זכרי נאמן | איווני אישי צמוד

נאמן 18 ומעלה | פעילות אופנית

בהמלצת ובהנחיית הרבנים החשובים ש. טייכנר וי. מ. ברלב

לפרטים נוספים:
אליהו 0527175744 | יוסף 0533157222
shaveihanachal@gmail.com

עולים להר הזיתים

ליל משמר

הרב קוק זצ"ל

84 שנים לפטירת

מרן הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

באוהל לימוד ענק מול ציונו בהר הזיתים, בנושא:
"אתה בחרתנו מכל העמים"

לאורו של רואה הדורות מרן הראי"ה קוק זצ"ל
ביום חמישי אור ל-ו' באלול תשע"ט (5.9)

מס' המקומות
מוגבל
הכניסה
חופשית
הרשמה חובה

עזרת
נשים
פתוחה

ביום שלישי ג' באלול (3.9)

יום עלייתו לגנזי מרומים של
מרן הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

נעלה, תלמידיו וההולכים לאורו לשאת תפילה
למען עם ישראל,
ארצו ותורתו, על יד ציונו הקדוש
בהר הזיתים אל מול הר הבית

בשעה 09:30 בבוקר - אזכרה מרכזית
בהשתתפות ראשי הישיבות ותלמידיהם
בשיתוף עם "בית הרב - וזאת לראיה"

אוטובוסים: אגד, קו 84 מתחנת הרכבת הקלה
בגבעת התחמושת, ישיר ומהיר
לפסגת הר הזיתים, החל מהשעה 08:30 בבוקר
כל 45 דקות לאורך כל היום.

אלום. שרון רביבו

הרב הלל הורוביץ - דברי פתיחה

מנכ"ל מועצת בתי העלמין ירושלים
21:00

מר מרדכי בניטה - דברי ברכה

מנכ"ל משרד ירושלים ומורשת

הרב הגאון אריה שטרן שליט"א

הרב הראשי לירושלים
21:20

הרב הגאון יעקב שפירא שליט"א

ראש ישיבת מרכז הרב
21:40

הראשון לציון הרב הגאון יצחק יוסף שליט"א

הרב הראשי לישראל
22:00

הקרנת סרטון מתורתו של הרב אלישע וישליצקי זצ"ל

ליל משמר הרב קוק תשע"ז
22:20

הרב ברוך וידר שליט"א

ראש ישיבת הכותל
22:30

הרב חגי לונדין שליט"א

ישיבת שדרות
22:50

ר' אלדד פרי הי"ו

יו"ר פרי נדלן
23:10

הרב הגאון שמואל אליהו שליט"א

רב העיר צפת
23:30

התוועדות מרכזית

עם הרב יהושע שפירא שליט"א ראש ישיבת רמת-גן
24:00

והזמר יונתן רזאל

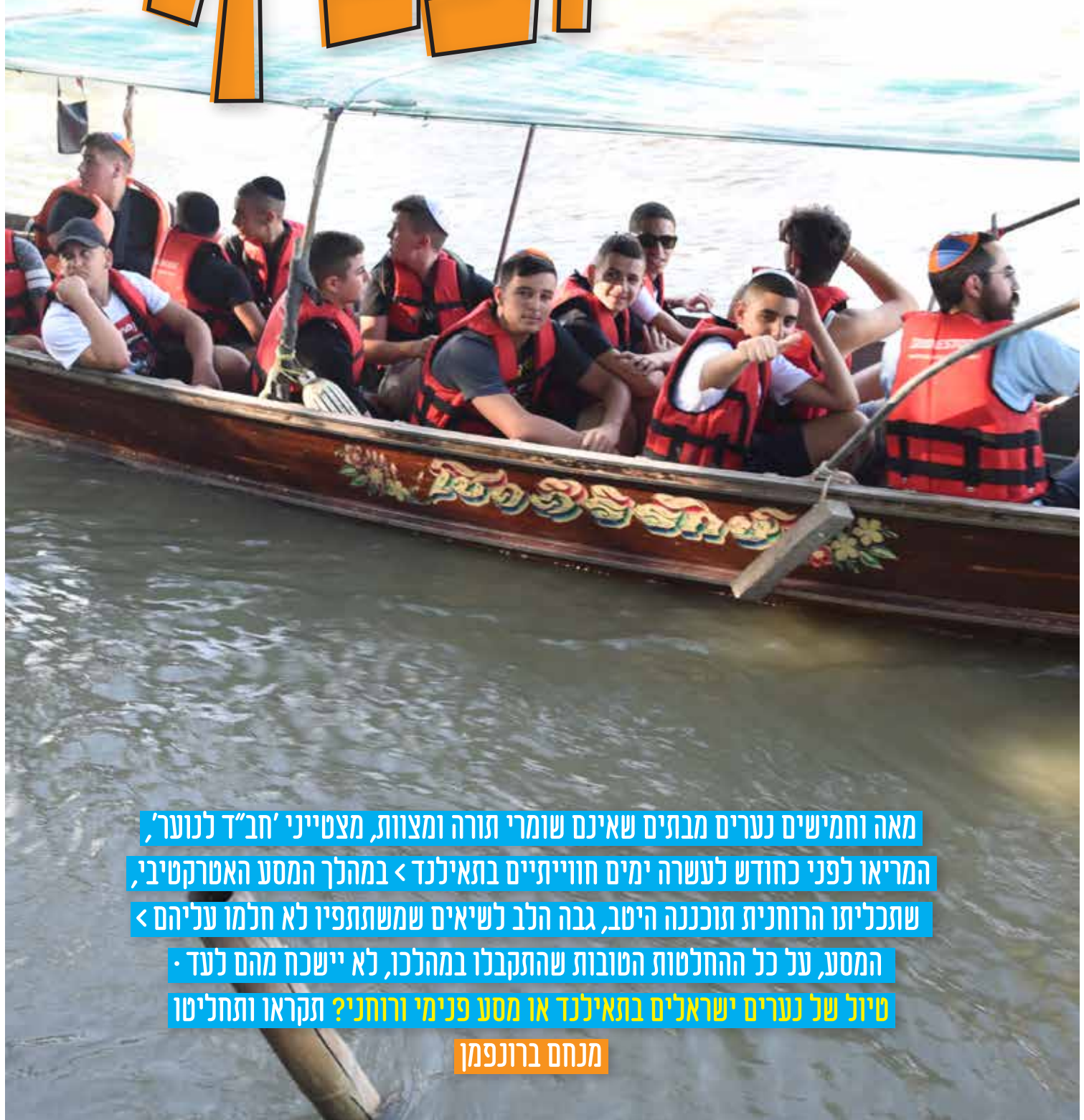
סיום והסעות חזרה
01:30

למידע והרשמה חובה: { חפשו בגוגל: { מוקד מידע: { כיבוד קל ושתייה חמה {
hazeitim.co.il { עולים להר הזיתים { 055-2436698 { מומלץ לבא בלבוש חם

הפקה: אגד

הסעות מחניון גבעת התחמושת החל מהשעה 20:00

בקהדו ועשה ובכיה

מאה וחמישים נערים מבתיים שאינם שומרי תורה ומצוות, מצטייני 'חב"ד לנוער', המריאו לפני כחודש לעשרה ימים חווייתיים בתאילנד > במהלך המסע האטרקטיבי, שתכליתו הרוחנית תוכננה היטב, גבה הלב לשיאים שמשותפיו לא חלמו עליהם > המסע, על כל ההחלטות הטובות שהתקבלו במהלכו, לא יישכח מהם לעד.

טיול של נערים ישראלים בתאילנד או מסע פנימי ורוחני? תקראו ותחליטו

מנחם ברונפמן

כהלכתה; שיעור חסידות לפני תפילה בכל בוקר ושיעור בכל ערב אחרי הארוחה. אלו חוויות שעבור הנערים הן חדשות מאוד, והן מאוד עוצמתיות – כפי שהנערים עצמם מדווחים.

על כל פרט ופרט במסע הזה, ברוחניות ובגשמיות, חשבו בדקדקנות. החל מהכנת תכני השיעורים, הפקת סידור תפילה ייחודי לרגל המסע, בחירת שליח-ציבור שמוכיל את התפילות בחווייתיות, וכמובן תפעול מקצועי של קבוצה ענקית שכזו. והתוצאות מדברות בעד עצמן.

תפילה:

רגעים של התעלות

“את הבוקר פותחים עם הרב שמגיע להעיר את החברה” מספר

“אחחח איזו תפילה יש לנו...”

חלקם אומרים רק קריאת שמע,

וחלקם ממשיכים גם את כל התפילה.

הנערים הולכים להצטלם על רקע ההרים

עם התפילין, ורבים מהם אחר כך מעלים את

התמונות לדף הפייסבוק שלהם

או לאינסטגרם בגאווה של ממש”

המדריך, “כשרקע מתנגנת מוזיקה שעושה טוב לנשמה. אחרי שיעור ערני ומוצף בשאלות, מגיעה התפילה. אחחח איזו תפילה יש לנו... הנערים מביאים את התפילין מהחדר, ומי שאין לו יכול לקבל בהשאלה. חלקם אומרים רק קריאת שמע, וחלקם ממשיכים גם את כל התפילה. הנערים הולכים להצטלם על רקע ההרים והנופים עם התפילין, ורבים מהם אחר כך מעלים את התמונות לדף שלהם בפייסבוק או באינסטגרם בגאווה של ממש, וכמובן שיש לכך השפעה רוחבית גם על חבריהם בארץ שמסתכלים ומתעניינים.

“לקראת המסע הוכנו כרטיסיות לימוד ייחודיות הכוללות מידע ורעיונות מן התורה וממחשבת ישראל. על התכנים הללו שנלמדו לאורך המסע התקיים בסופו של דבר מבחן. ומעבר ללו”ז הרשמי, התוועדות בלי סוף מתקיימות בערב, בקבוצות קטנות וגם בפורום הכללי של משתפי המסע.”

אפשר לטעות בהם. נערים בגיל תיכון, שנמצאים במקום ובנקודת זמן בחיים שנראים רחוקים מאוד מחיבור למשהו יהודי. אבל המסע הזה, ובעצם הפעילות השנתית שמזדקקת במסע הזה, מגלה לך שנחצה הרוביקון והונחו גשרים ומסילות שמאפשרים את העמידה בגדול שבאתגרים: חיבור ללב הנוער הישראלי החילוני.

המראה:

הכנות בתחילת הסתיו

שער הכניסה למחנה הקיץ מצוי בתחילת הסתיו. כפי שמסביר הרב משה חזן מכפר סבא, “המסע הזה הוא מחנה קיץ יוצא דופן שמתקיים זו השנה החמישית, בכל שנה במקום אחר בחו”ל.

“תכליתו של המסע היא להעניק זריקת עידוד ומרץ לבני הנוער למשך כל השנה. כדי להשתתף במסע יש להשתתף לכל הפחות אחת לשבוע בשיעור חווייתי וליטול חלק אחת לשבוע במשימה התנדבותית. אצלנו בכפר סבא – ההתנדבות היא בפעילות עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים, אך בכל עיר סוג ההתנדבות שונה. מחנה הקיץ הזה הוא סוג של דובדבן שבקצפת, חוויה מהפנטת שבאה על בסיס פעילות חינוכית שמתרחשת באופן עקבי לאורך כל השנה.”

רבים מהנערים מגיעים ממעמד סוציו-אקונומי גבוה, וכולם מגיעים בעידוד הוריהם שהיו שותפים מלאים להכנות למסע ולמתרחש בו. “קמים מוקדם בבוקר”, משתף הרב חזן בסדר היום, “יש שיעור תורה, תפילה, לאחריה ארוחת בוקר מושקעת – ויוצאים לטיול. בנסיעות ובכלל יש המון שירה, שמחה, ריקודים והחלטות טובות – גיבוש עוצמתי ועושר חווייתי שקשה לתאר.”

ליסיה:

מתרוממים לעננים

“אחד הדברים המיוחדים במסע הזה” מסביר אחד המדריכים, “בא לביטוי במשמעת הרוחנית שבו. לצד הגיוון של האטרקציות המושקעות, יש גם מסגרת רוחנית עשירה שאליה הנערים מוזמנים. שלוש תפילות ביום; ברכות – לפני ואחרי כל סעודה; שמירת שבת

"התמצית של המחנה בעיניי,

היא בהיותו אטמוספירה ייחודית

שבה הנוער גדל ומבין שייתכן ואפשרי

ומיוחד ליהנות, לחצות עולם ולטייל,

יחד עם אמונה וחיבור למסורת ישראל"

לכולנו שהחוויה הגשמית תהיה ברמה הגבוהה ביותר", מוסיף הרב חזן, ומצהיר: "לרמת הניהול וההפקה של המחנה, אין אח ורע בשום מחנה קיץ שמוצע לנוער הישראלי".

"התמצית של המחנה בעיניי" אומר יונתן עמוס, שליח לנוער בקרית אתא, "היא בהיותו אטמוספירה ייחודית שבה הנוער גדל ומבין שייתכן ואפשרי ומיוחד ליהנות, לחצות עולם ולטייל, יחד עם אמונה וחיבור למסורת ישראל".

והנה הודעה ששלח אחד המדריכים לחברו בסיומו של עוד יום במסע: "וואו! אין לי מילה אחרת בלקסיקון כרגע! ממש יום מושקע ביותר. חזרנו אחרי 22:00 וכולם עייפים ומותשים, אבל ממש מרוצים. חוזרים למחנה לארוחת הערב, ומדהים לראות את ההקשבה בשיעור בערב ואת הערנות, וזאת למרות שישנו רק שלוש שעות בלילה הקודם, ועברנו יום מפרך של טיולים בלתי פוסקים. ככה נראה פה כל יום".

השבת:

חוויה בלתי נשכחת

גולת הכותרת של כל מחנה הקיץ הזה היא, ללא ספק, השבת. "הם שרו באווירה רוחנית מיוחדת, זו הייתה שבת מרוממת שהם לא ישכחו כל החיים", משוכנע הרב חזן.

בקבלת שבת כולם מתקבצים לתפילה עם שירה סוחפת. אחריה נפתחת סעודת השבת, כשאת דברי התורה במהלכה אומרים הנערים בעצמם. עד מהרה הופכת הסעודה להתועדות ארוכה הנמשכת עד מאוחר בלילה. האווירה מרוממת. חשמל באוויר.

"צריך להבין" מוסיף הרב חזן, "שתשעים אחוזים מבני הנוער הללו באים ממשפחות שאינן שומרות שבת. אנחנו כמובן לא בדקנו מה הם עושים בחדרים, אבל הנערים ראו את שמירת השבת כאתגר וכחוויה בלתי רגילה. "זו ההשתתפות בתפילות שנערכות באווירה מיוחדת, אלו סעודות השבת הטעימות והנעימות עם השירה ודברי התורה. אחר כך מתקיים 'עונג שבת' עם סיפורים והחלטות טובות - מה שנמשך עד אמצע הלילה. גם בתפילת יום השבת, את העליות לתורה ורושעים הנערים באמצעות החלטות לעשיית מעשים טובים."

יומן מסע מתוך המעינים:

שאלנו את משתתפי המסע לחוויותיהם, ולפניכם מעט מן המעט:

איך אתה מסכם את המסע? מה תיקח איתך לחיים מהמסע?

יהודה אוהיון, אשקלון:

"דבר ראשון, קיבלתי אהבה אין סופית. הרגשתי כמו משפחה אחת גדולה במהלך המסע, וזה גרם לי לאהוב את עצמי, ולהיות גאה בעובדה שאני יהודי. אני ממש שמח שנפלה בחלקי ההזדמנות לצאת למסע הזה".

מאור בועז, כפר סבא:

"קיבלתי מהמסע לימוד ענק לחיים. את ההבנה העמוקה שיש לי הכוחות לעשות את הדברים גם כשאני מרגיש שאין לי, ועוד הרבה תובנות שאני מאמין שאוכל להמשיך להתקדם איתן בהמשך החיים".

אורי בן ישי, לוד:

"להיות חברותי יותר עם נערים אחרים. באתי עם כמה חבר'ה בודדים, ובמהלך המסע הכרתי והתחברתי עם עוד נערים. זאת אומרת, לכבד את החברים ולתת כבוד לזולת".

עידן שלום, גדרה:

"במילה אחת: וואו. משהו לא רגיל, לא מהעולם הזה. זה מסע של עבודה ועונג. עבודה עצמית וחוויות מטורפות. לא פספסתי תפילין אפילו לא בוקר אחד, והתחושה שלי בגלל זה הייתה של אושר ענק".

מהי הנקודה שהכי נגעה בך במהלך המסע?

יהודה אוהיון, אשקלון:

"התפילה של ליל שבת, כשכולנו שרנו יחדיו את הפיוטים בקבלת שבת. גם בעונג השבת היה לי ממש כיף, וזה פשוט ריגש אותי ברמה לא מוסברת.

"כשאני אזכר במסע, הדבר הראשון שיקפוץ לי לראש זה התפילות של שבת. מדהים לראות איך קבוצה של נערים שלא מכירים זה את זה, בעזרת מסע אחד ובעזרת תפילה, מתאחדים והופכים להיות משפחה אחת גדולה. מובן שאני בחיים לא אשכח את האומגה, שזו הייתה האטרקציה בין הגדולות שבהן הייתי בחיי. מה שיש לי להגיד - זה פשוט תודה שיצא לי לצאת למסע הזה, ותודה לכל הצוות המדהים שנתן לי להרגיש שייך וחלק ממשפחה אחת גדולה".

מאור בועז, כפר סבא:

"השבת. לכל אורך השבת ישבנו יחד, שרנו שירים ודיברנו. העונג שבת - זה משהו שמעולם לא חוויתי אותו כך קודם לכן, וזו באמת הייתה נקודה מרגשת במיוחד".

עידן שלום, גדרה:

"התפילין בבוקר. ביום יום קשה לי קצת עם התפילין בבוקר, ופה בחסות האווירה והאחוה המשותפת לא פספסתי יום, וזה היה בשבילי משהו משמעותי. הייתה גם חוויה בטיול, חוויית אקסטרים נורא מפחידה (עם ה'טורנרדו') שמעולם לא חוויתי כמוה קודם לכן, והתגברתי על הפחד ועשיתי אותה - זה לא רק היה כיף גדול, אלא גם איזושהי התגברות ועבודה עצמית להתמלא אומץ, וגם זה היה משמעותי במיוחד עבורי".

אורי בן ישי, לוד:

"טקס הסיום, אחרי ששרנו יחד בעוצמה וברגש את כל השירים בבית חב"ד בבנגוקוק, אכלנו ושתינו וסיכמנו את המחנה. באותם רגעים שרתה הרגשה ואווירה מדהימה, מחשמלת, וההרגשה הזאת של הסוף היוותה עבורי הרגע המרגש ביותר".

אלרקציות:

מהפילים ועד האומגות

לונה פארקים, מתקני אקסטרים, פארק חבלים, אומגות מדהימות, ספארי ואתרי תיירות מהשורה הראשונה היו יעדי הטיול, ולא בטעות. "היה חשוב

רק עם עוצמה יהודית יש

ממשלה ימנית!

כך

עוצמה יהודית בראשות
איתמר בן גביר

עוצמה יהודית

אנחנו לא ננטוש את הבית.

עוצמה יהודית תציל את גוש הימין
בכנסת הבאה!

ozmayeudit.com | 079-390-23-23

“בדבר אחד אני בטוח. לא משנה לאן הנערים יתגלגלו במסילות חייהם, חום ואור מסורת ישראל סבא נטבע בליבם, והלוא דבר הוא.

“נקודת הסיכום שלי מתרכזת ברגע שבו אתה מבחין בדמעות האושר והעצב שנוצצות בעיניהם של הנערים בשעת הפרידה וסיום מחנה הקיץ. אתה מבין באותם רגעים את עוצמת החוויה הגדולה, ואת המשמעות הרחבה והעתידיה שיש לדבר המדהים הזה שזוה עתה הסתיים. אין ספק שכל נער שהשתתף במסע כזה גם הופך לסוג של שגריר - להביא את

ומה אומרים ההורים?

כך כתב ליאור, אבא של רותם מנס ציונה:

“הכל התחיל לפני מספר חודשים, בא הילד וסיפר שהוא טס לתאילנד בקיץ... מה? מי? איך? זה היה נשמע הזוי לגמרי באותם רגעים... ואז הוזמנו לפגישה עם שניאור. הגעתי, די סקפטי, אם להיות כנים. אולם כשיצאתי מהמפגש אני כבר ידעתי: רותם טס לתאילנד!

משהו בכך, שניאור, נסך בי ביטחון. לא יודע להגיד מה ואיך, זו פשוט הייתה ההרגשה שלי. וזה קרה והילדים טסו...

לא חדלת לרגע מלשתף אותנו בתמונות ועדכונים, מה שנתן לי/לנו המון שקט נפשי... אבל - מה שראיתי בתמונות חימם לי את הלב!

* השולחנות היו תמיד עמוסים בכל טוב (כלומר: הילדים אכלו טוב).

* החדרים נראו מצוינים, נקיים, מרווחים, מהוגנים (כלומר: הילדים ישנו טוב).

* ראיתי הרבה חברותא, חיוכים, שמחה (הילדים נהנו וניתן היה לחוש בהנאה שלהם דרך התמונות).

אלו הדברים שבלטו לי בעין, אלו הדברים שאנחנו ההורים רוצים לילדינו. אלו לא דברים מובנים מאליהם, והם יכולים לקרות רק שעושים אותם עם הרבה כוונה, עם הרבה רצון טוב, עם אהבת אדם - אהבת חינם.

וזו חב"ד בעיניי ואתה, שניאור, כנציג חב"ד לנוער בנס ציונה, נותן הרבה כבוד לתנועה.

ועל זה אני מודה לך.

והנה פוסט שפרסמה ברשת החברתית הגב' מירב משה מקרית ביאליק:

ברגעים אלו ממש נחת בני מתאילנד. הוא יצא לשם במסגרת מחנה קיץ שאורגן על ידי חב"ד לנוער.

מודה ומתוודה שאישרנו את יציאתו למחנה בחששות כבדים, אך מהר מאוד החששות התפוגגו ופינו את מקומם להתפעלות והשתאות מהארגון והסדר המופתי של מחנה זה.

אני רוצה להביע את תודתי והערכתי הרבה - על חוויה בלתי נשכחת שהענקתם לילדינו; על ששמרתם על היקר לנו מכל; על כך שבמהלך המחנה כולו דאגתם לשמור אותנו בתמונה ולהעביר עדכונים שוטפים (לרגעים חשנו שגם אנחנו מטיילים שם...); על הקניית ערכים חשובה ויקרת ערך; על היותכם גשר מדהים המחבר בני נוער לערכים כל כך חשובים; על מסגרת חינוכית מדהימה שאתם מעניקים להם במהלך כל השנה ועל ההשקעה והמסירות הרבה.

תודה לרב יוסף גולדשטיין שמוביל את קבוצת הנוער בקרית ביאליק. השקעתך ומסירותך אינה מובנת מאליה. המון תודה על מה שאתה מעניק לילדינו.

“הנה חוויה אחת מהחוויה הרוחנית של השבת. בזמן עונג שבת, אחד הנושאים המרכזיים שדובר עליהם היה החשיבות בקיום המצווה הגדולה של כיבוד הורים.

“עם תום העונג שבת, ניגש אלי אחד הנערים ואמר לי שהוא כל כך רוצה להתקשר כעת לאמו, ולומר לה תודה מעומק הלב ועד כמה הוא אוהב אותה ומתגעגע. אבל היות שזו השבת הראשונה שהוא שומר בחייו, הוא יתאפק עד מוצאי שבת...”

“הדוברכן של המחנה”, מתאר אחד המדריכים את השבת. “כל רגע מיוחד, כל רגע מנוצל, שבת עמוסה בקדושה וטהרה ובחוויה של עונג גשמי כפשוטו, של שמחה, של אוכל טוב. אני עובר בין השולחנות, מאזין להתוועדויות הקטנות בין הנערים המדברים ביניהם, ואני שומע שוב ושוב את המשפט: ‘לא אשכח את השבת הזו לעולם’. האמת? גם אני לא אשכח את השבת הזאת לעולם”.

נחיתה:

הופכים לשגרירים

“אי אפשר לתאר במילים את ההתרגשות והרינה הפנימית שפורצות בתוכך בשעה שאתה רואה מאה וחמישים נערים, מנגנים בארץ רחוקה ונכרייה ניגון חסידי בהתלהבות, באהבת רעים, בדבקות והמיית נפש - זה לא משהו שניתן להעביר למי שלא ראה בעיניו ושמע באוזניו את המחזה הזה”, מסכם הרב חזן את המסע בהתרגשות.

האפשרות הנשית

והריקוד, לפעמים הוא מתרחב למעגל. אם תהיתם מהו כוח של נשים, לאחזונה גילית את כוחה. הכוח הוא שבחלון וואטסאפ אחד אני כותבת לחברה: 'מגיע לך טוב ואמן שתרגישי'. ובחלון אחר, בו זמנית, חברה כותבת לי: 'אמן שיאיר בך כמה שאת אהובה'. וככה אנחנו הולכות במעגל אינסופי ענק שאחת מחזיקה את השנייה, שרשרת עם חוליות שאחת מתמלאת מחברתה, ואחת היא בסיס לשנייה, והשנייה לשלישית והיא לרביעית, ואין התחלה ואין סוף, רק אחת מחזיקה את חברתה מצד אחד, ובו זמנית מתחזקת, שלא לומר מחזקת, על ידי זו שבצד השני. ואפשר לקום וליפול, אבל גם כשאת נופלת את עדיין נקודת משען למישהי אחרת. זהו כוח של נשים, מעגל חי של כולן יחד, שהולך ומקיף את העולם. ברוך שעשנו כרצוננו.

אלומה נב | ALLUMA@GMAIL.COM

לרקוד

ימינה ותשחקי כאילו הכל רק טוב - זה גם יהיה שקרי. את לא שם ולא שם, אלא בנקודת החיבור, באמצע, בצעדי הריקוד הקטנים שיוצרים עוד ועוד חיבורים, עד שאפשר להתחזק עוד. לא צריכים לדעת לרקוד, לא צריכים כישרון. המשוררת זלדה כתבה: "ראיתי מופתים בזכות הכוח הפנימי". אני מאמינה לזה עד הסוף.

אומרים שכל בעל-טור כותב תמיד את כל הטורים שלו על אותה נקודה. טור מתמשך של כמה וכמה שנים, שממנו עולה תמצית אחת. כשניסיתי לחשוב מה התמצית של הטורים שלי, הבנתי שזו הנקודה שאני קוראת לה ביני לביני: לרקוד.

כשעולה בתוכנו תחושה מעיקה, רגע כזה שאי אפשר לעמוד בו ואין אוויר, רגע שבו אנחנו נתקלים בכל מה שאנחנו לא, אז אנחנו פונים לעשות אחד משניים: או להתעלם ממה שעלה, לרוץ הלאה אל הדבר הבא, להסיח את הדעת ולפנות לכיוון אחר; או להיעצר, להיתקע במה שעלה, להתיימשך מולו, להניח מולו את כל עולמנו ולהרגיש שהכל לא שווה לנו אם זה מה שקורה לנו. בכל רגע קשה שעולה בנו - מועקה, קנאה, בהלה גדולה, ייאוש, מיצר, נמיכות רוח - אנחנו או רצים הלאה בלי להביט לאחור, פותחים איהו מסך שמסיח אותנו מהסיטואציה, או נעצרים בקיפאון, מרימים ידיים.

האפשרות השלישית

אבל יש גם אפשרות שלישית, והיא: להתחיל לרקוד עם מה שעלה בנו. לרקוד עם הייאוש, לרקוד עם העצבות, לרקוד עם הקטנוניות, עם הבהלה, עם המיאוס, עם הרתיחה הפנימית, עם כל דבר. לרקוד פירושו להבין שלא תהיה תנועה מהירה פה, לא יהיה פתרון מהיר שיעלים את הרגש הקשה. עולה בתוכנו משהו שאנחנו לא מצליחים לסבול שהוא בתוכנו, ובכל זאת אנחנו הולכים לסבול אותו קצת.

נותנים ידיים ומתחילים צעדים, לימין, לשמאל, לפנים ולאחור, מתחילים להכיר זה את זה. הוא ידרוך לנו על הרגליים ואנחנו נדרוך לו, ובכל זאת אנחנו נכנסים עכשיו אל רחבת הריקודים לאיזשהו פרק זמן שאנחנו לא יודעים כמה הוא. ואפשר לשים מוזיקה שאוהבים, איטית, מהירה, קצבית, מרגשת, ולהתחיל. לשאול את המועקה מה בדיוק היא מנסה לומר לנו, מה מסתתר לה בזרמים התת-קרקעיים שהיא רוצה להעביר לנו וליידע אותנו שקיים בתוכנו. ואפשר גם להראות לה את שלל כוחות הנפש המפוארים שיש לנו מלבדה, את הטוב שלנו, את האמון שלנו. מתחילים לזהות זה את זה, לפעמים המועקה מובילה, לפעמים אנחנו. לפעמים זה ריקוד נהדר ומרהיב ומאוד מתיישב על הדעת ואפילו משמח, ולפעמים הכל צפוף ומסחרר עד בחילה ומיוזע. ובכל זאת, אנחנו מתחילים לרקוד.

זו התמצית. זה כל מה שיש לי לומר ולדעת על קושי שעולה. כי רגשות כאלה עולים תמיד, הם עולים כדי להשתחרר מתוכנו, כדי ללמד אותנו משהו. ואני יודעת היטב שללמוד לשאת את הקושי בלי לברוח או לקפוא על המקום, זה ההבדל שעושה איכות חיים. זה מה שמפתח בנו חוסן. גם ברגעים הכי חסרי-אוויר, נושמים טיפה אוויר ואומרים לקושי: בוא, תן יד, נכיר.

אי אפשר לפתור מועקות כאלה בבת אחת, בסיסמאות ולחשים שמעלימים אותן כהרף עין. כשאנחנו מגלים שהחיים שלנו מורכבים גם מרגעים קשים כאלה, האפשרות לרקוד איתם היא אפשרות ארוכת-טווח וארוכת-נשימה. אין לאן לברוח וגם ממש לא צריך. שימו מוזיקה, עומדים להתפתח כמה שרירים חדשים בנפש. וימימה אומרת: את יודעת שאם תזווי שמאלה אל הרגשות הסוערים שלך את תהיי רק סוערת, אבל גם אם תזווי רק

מכון משיבת נפש

בסייעתא דשמיא

שמח להזמין את ציבור הנשים לכנס הרביעי בנושא

ח' אלול | 8.9 למנינים | היכל שלמה, ירושלים

תחילת שיעורים: 17:30

התכנסות: 17:00

רוחמה בן יוסף

ר' הראל חצרוני

הרב דניאל סטבסקי

הרבנית ימימה מזרחי

לרכישת כרטיסים

דוכני מכירות | כיבוד קל

להרשמה: מיכל 054-6824700 | מוריה 052-6980522 | <http://bit.ly/KenesMeshivat>

סיפורי חסידים | זלמן רודרמן

**ואהבך, ובירכך
והרבך**
ז"ג
**"ואהבך", בזכות אברהם
שנאמר בו "זרע אברהם
אוהבי", "ובירכך", בזכות יצחק
שנאמר בו "ויברך אלוקים את
יצחק", "והרבך", בזכות יעקב
שנאמר בו "פרה ורבה".**
(בעל הטורים)

פניו של האורח הלא-קרוא נראו חמורות-סבר. "הנח כעת לחוברך", אמר. "רשאי אתה לראותו כבטל ומבוטל. באתי לכאן בעניין חמור ורציני הרבה יותר, עליו ארצה לשוחח איתך ביחידות"

ר' בנס הצליח העגלון לבלום את הסוסים ולא לדרוס את האיש שלפתע צץ בנתיב דהירתם, כמתוך האדמה. "רבי, הושיעה!", זעק האיש בעודו משתטח למרגלות העגלה. "מה קרה?!", נחרד הצדיק מאפטה.

"חוכר אני מזה שנים אחווה מידי אדון הכפר. ההוצאות גבוהות וההכנסות דלות ובמרוצת הזמן תפח חובי והגיע לסכום עצום. אם לא אפרע את חובי בתוך ימים אחדים, הודיע האדון, ישליכני עם אשתי וילדיי לבור הכלא!".

בלי לחשוב פעמיים הוציא הצדיק מאמתחתו צרור כסף שהיה עמו, חפץ בידו מטבעות והושיטם ליהודי. "לא ולא!", קרא האיש, "איני חפץ בכספו של הרבי, אלא בברכתו. מה גם שהסכום הדרוש לי מגיע לכמה אלפים...".

הביט בו הצדיק בעיניים טובות ואמר: "ובכל זאת, קח את מה שנותנים לך ותן לאדון. אמור

שבהן יכולתי לשקוד על התורה ועל העבודה". הצדיק מאפטה השתתק לרגע וחיוך דק האיר את פניו.

"אבל כעת", המשיך, "בראותי אותך ובשומעי את בקשתך, עולה לפתע בדעתי כי לא לחינם הייתי נוכח ואף שותף באותה הצגה. ובכן, יהי-רצון שפסק הדין שפסקתי באותו ערב יעמוד לך להיושע מידי אדון הכפר!".

כשסיים הצדיק מאפטה את דבריו נראה היה כי דעתו של האיש נחה. הוא הביט בצדיק בעיניים אסירות-תודה ושפתיו מלמלו 'אמן' חרישית. מיד לאחר מכן פינה את הדרך, והצדיק יכול היה להמשיך בדרכו.

משעה לשעה גאה המתח בבית החוכר היהודי. בני משפחתו הבינו כי כלתה אליהם הרעה וכי בעוד ימים אחדים יושלכו לבור. והנה שב לו החוכר לביתו - שמח וטוב לב. "לשמחה זו מה עושה?!?", תמחו בני ביתו שלרגע חששו כי מגודל מצוקתו נשתבשה עליו דעתו. סיפר להם החוכר על פגישתו עם הצדיק מאפטה, על הסיפור ששמע מפיו ועל הברכה שאצל לו.

בטרם הספיקו בני הבית להגיב על הדברים, נשמעו נקישות עצבניות על דלת הבית. למראה האדם שבפתח פג ליבם. היה זה אדון הכפר בכבודו ובעצמו.

"אבל... נותרו לי עוד כמ... כמה ימים!", גמגם החוכר. פניו של האורח הלא-קרוא נראו חמורות-סבר. "הנח כעת לחוברך", אמר. "רשאי אתה לראותו כבטל ומבוטל. באתי לכאן בעניין חמור ורציני הרבה יותר, עליו ארצה לשוחח איתך ביחידות...".

הם פנו לפניה צדדית והאדון גולל באוזני החוכר סיפור לא-יאמן: לפני שנים אחדות הסתכך בעבירה פלילית כלשהי. המשפט על כך נמשך זמן רב והסתיים אתמול בגזר-דין של שבע שנות מאסר.

"יודע אתה כי בודד ועירי אני, הוסיף האדון בקול שבור. "ובכן, רבות חשבתי - בידי מי אוכל להפקיד את נכסי הרבים במהלך שנות מאסרי. הגעתי למסקנה כי אתה הוא האיש הישר וההגון ביותר שאני מכיר".

החוכר הקשיב בתדהמה לדברים וליבו הלם בחזקה. האדון הוציא מכיסו שטר צוואה והוסיף: "אם יפקדני אסון ולא אשוב מהכלא, ציוויתי לך את כל נכסיי. איני חפץ שהמדינה - אותה מדינה שהתעמרה בי ושעומדת לשלול ממני את חירותי - תירש את הוני".

כעבור דקות אחדות נפרד האדון מהחוכר היהודי, שרק לפני זמן מה חש מאוים על-ידו. הוא יצא מבית החוכר ונסע לדרכו - דרך שממנה לא שב עוד.

החתן ופתחו בהצגה שהכיניו לכבודו. אילו קמתי ויצאתי, היה הדבר מקלימם. נאלצתי אפוא לשבת ולהביט בהצגה שהעלו.

"גיבורי ההצגה היו - חוכר יהודי, פריץ וחבר שופטים. החוכר התקשה לפרוע את דמי החכירה שעליהם התחייב לפריץ וזה האחרון דרש מהשופטים להתיר לו לקחת את היהודי ובני ביתו לעבדים. מנגד, טען היהודי להגנתו, כי את כל כספו הפסיד בעסקת החכירה הזו, שמיום ליום התבררה והלכה כמקח-טעות.

"כך נמשכו והלכו הטענות ואוזניי שומעות וכלות - מתי סוף-סוף תגיע ההצגה לקיצה. לבסוף זיכר השופטים את היהודי בדיון ופטרוהו מכל תשלום. מובן גם שדחו את כל שאר דרישות הפריץ.

"אלא שהחוכר היהודי לא בא על סיפוקו. הוא תבע מהפריץ לפצותו על אובדן כספו בעסקת החכירה הכושלת... הפריץ שהתקשה לעכל את חוצפת היהודי, הסמיך מזעם. 'לא די לך בכך שזוכית מחוברך, מעיז אתה גם לדרוש פיצויים?!...', רתח.

חבר השופטים התחבט בשאלה והתקשה להכריע בדיון.

"לפתע הופנו אליי כל העיניים ונתבקשתי אנוכי לפסוק דין. נו, וכי מה אתה חושב? - עומדים לפניי למשפט יהודי ולהבדיל פריץ גוי, ולא אקבל את טענות היהודי?! בוודאי שפסקתי מיד כי על הפריץ לפצות את החוכר על כל הפסדיו...".

"בשובי אותו לילה לביתי, יסרוני כליותי על כי נגררתי אחר האירועים ובזכותי שעות יקרות

לו כי זהו תשלום ראשון וכי את השאר תפרע בהמשך!". אולם האיש מיאן ליטול את הכסף. "הרבי מציע לי דבר שכלל לא ביקשתי. יברכני נא כי העניין כולו יסתיים בטוב...".

התעטף הצדיק בשתיקה ועיניו נעצמו בדבקות. דממת הוד השתררה במקום ורק אוושת הרוח וצירוף הציפורים נשמעו בחלל האוויר. האיש תלה בצדיק עיניים מייחלות, כאדם הממתין לגזר-דינו.

"אם כך", נייער הצדיק משרעפיו, "מכיוון שיהודי 'בעל נפש' אתה; אינך חפץ בכסף אלא בברכת-שמים, הסכת ושמע סיפור מוזר שאירע לי זה לא כבר". והוא החל לספר:

"היה זה לפני שבועות מספר. הוזמנתי על-ידי איש נכבד לערוך חופה וקידושין לבנו. מצד אחד, לא רציתי לסרב לאיש הנכבד. מצד שני, המחשבה על הזמן הרב שאאבד אם איעתר לבקשתו, הקשתה עליי לעשות כן. התניתי אפוא את בואי לחתונה בכך שמיד לאחר החופה אעזוב ואשוב לביתי. אב החתן קיבל את התנאי בהבנה ואף הבטיח לדאוג לי להסעה מהירה אל החופה וממנה.

"ואולם סיכומים לחוד ומעשים לחוד. לאחר החופה דחקו בי המחוננים מצד הכלה להישאר עוד קמעה, ללגימת 'לחיים' קצרה. הסכמתי. והנה לפתע הופיע החתן בכבודו ובעצמו ובעיניים דומעות התחנן לפניי כי אטול ידיים לסעודה. בלית-ברירה נענית לו, שהרי 'חתן דומה למלך'. וכשכבר עמדתי לברך 'ברכה אחרונה' ולעזוב את המקום, הופיעו בסערה כמה מחבריו של

ספרי איכות לכל המשפחה
להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הפצה ראשית: 03-9600770

זלמן רודרמן
להתרגש, להחכים, ליהנות.

כלכליסט

ההזדקנות הגלובלית: פצצת זמן מתקתקת ושמה פנסיה

לפי התחזית של הפורום הכלכלי העולמי, לאור העלייה הניכרת הצפויה בתחולת החיים, הכלכלות הגדולות בעולם עתידות להתמודד בשנת 2050 עם משבר פנסיה של 400 טריליון דולר. "מבחינה פיננסית - זה שווה ערך להתחממות הגלובלית"

25.05.2017

שירות כלכליסט

אל תחכו לרגע האחרון לעתיד דואגים עכשיו!

כשו דירה באבני דרך והבטיחו לעצמכם פנסיה בטוחה

ליווי כלכלי עד קבלת המפתחות | פתרונות מימון | ניהול נכסים | חברת ביצוע פרטית של החברה | ייעוץ משכנתאות

למידע נוסף חייגו: *9663

www.avney-derech.co.il

ברכות השחר שלי

דוד וייס

אבל כל זה רק בבחינת השמים שמשנים גוון מבהיר לכהה ומאפשרים לכוכב להתגלות. כשהכוכב מתגלה הנשמה יודעת שהוא היה שם תמיד, מחכה לזמן הנכון. ומגיע רגע, שהשמיים מספיק כהים, מספיק נקיים ואז הוא פתאום מתגלה.

הנשמה שלנו נמצאת שם תמיד, לרוב לא מגולה. אם זוכים להתחיל להיכנס פנימה ולהאיר את השמיים הפנימיים, מגיע רגע שהיא מתגלה. אדם לא מסוגל להבין איך הפך מ'כופר' ל'מאמין', מ'גוי' ל'יהודי'. הוא לא מבין ולא יכול לתאר איך הכוח רב החסד שהעניק לו שנים של ייאוש ובידודות מחוסרי מוצא, הפך בהבזק של רגע את הכול לסיפור שהנשמה באמת יודעת ומרגישה שהכול בו היה וגם יהיה לטובה.

איך מישהו שהגירסא דינקותא שלו היו הוגים אקזיסטנציאליסטים שלימדו שהקיום הוא חור שחור של פיצול בין האדם לבריאה, שייאוש מפוקח הוא הדרך לשרוד, איך אדם כזה מתחיל פתאום להתענג על מסילת ישרים, הלכות ומדרשים, ולראות באוצרות היהדות, שהיו עבורו מוקצה, אור עמוק ומתוק כל כך. איך פינק-פלויד, מטליקה ונירוונה ננטשו לטובת סיני תור, קרדונר וקרליבך. איך מישהו שהיה ברור לו שאין כלום אחרי המוות ואולי גם לא לפניו, פתאום חפץ בחיים, חפץ להתקרב לעם ישראל ולמצוות אלו. הפלא והחסד האלה מגיעים ממקום שראוי לו להישאר מחוץ למילים, ובכל זאת המילים משתוקקות לבוא, לחבר ולהודות. לשם כך ברא ה' שירה. ויום אחד, ממש כמה ימים אחרי הגיור, כשאחותי בסידור עוד כמו במתנה יקרה, וקראתי את ברכות השחר עוד לא כדבר שבשגרה, ה' פתח לי מעיין פנימי עדין, ממנו נבעו מילה ועוד מילה, כדי לומר הכי קרוב שאפשר את מה שקיבלתי ולו דומיה תהילה.

בשנה שגרתי בטבע, לא הייתי צריך להזכיר לעצמי להסתכל על השמים. הייתי מסתכל עליהם הרבה, מנסה לקלוט ואיכשהו להיות חלק מהתהליך שבו יום שוקע ולילה עולה. כחול השמיים בשעות בין הערביים מאפיר מכסיף ומחשיך בתהליך איטי, שלא ניתן בשום שלב לשים עליו אצבע ולומר - עד כאן שמי אה"צ מכאן שמי ערב. לעומת זאת כוכב נראה פתאום. רגע אינו ולפתע ישנו. נוצץ בבטחה כמו היה שם תמיד.

חשבתי פעם שככה גם אצל מי שזכה להתגיייר או לחזור בתשובה - בדרוכ הרבה תחנות, שלבים ומשברים שכולם משפיעים שינויים הדרגתיים שמקדמים את הנשמה.

אבל יש רגע מיוחד שהנצח חודר אל הזמן ובו ברגע, שהוא פתאומי - כמו כוכב, אבל אי אפשר להגדירו - כמו שקיעה, הנשמה יודעת את בוראה מתוכה ולא מתוך הספרים. וברגע שהבורא מתגלה לה בתוכה היא יודעת את נבראותה, את היותה אהובה בנצחיות שמרפאת את כל כאביה עד כאן, ואת עצם נצחיותה, האור שילווח אותה מכאן. הרגע הפתאומי הזה מבשיל מתוך כל הרגעים שחלפו, מתוך כל השינויים שהתרחשו, ממש כמו שהכוכב נוצץ פתאום רק מתוך התהליך האיטי של שקיעת השמש והתכסות השמיים בגווני הערב.

וכמו שאי אפשר לתפוס את הרגע שבו הכוכב מגיח מתוך השמים, ככה אי אפשר לתאר במילים את התהליך שהוביל לרגע שבו אדם הופך ממרתף של פחדים, ספקות והגנות למשכן של ודאות, שלווה ואמונה. אפשר להיזכר שהייתה שם זעקה פנימית שעלתה מהחושך והייתה שם אחר כך התבוננות פנימית, ארוכה, עקשנית, מחוסרת ברירה, ולומר שבזכותה זה קרה ולתאר את השלבים שבהם האפלה הפנימית לאט לאט הוארה.

ולקריאת השכוי תרד נשמתי מהרקיע ונפשי תעלה מתהום חלומות, יתאחדו שתיהן לאחת, בתוך גוף ימצאו את עצמן רקומות. גופי שחי ונושם לרצונך ולרצוני - זו, מדבר ופועל, אשר מכל ארצות עולמך נתת לו להיוולד על אדמת ישראל. הארץ שבחרת לעמך שנבחר את שמך הגדול להלל ולגלות בעולם את תורתך, שהודה הנשגב נעלה על כל יופי ונוי - ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, שלא עשני גוי.

אך אותי כן עשית גוי ועבד עלוב לתאוות הבשר, מתוך תהומות של כאב הצמחת בי את הבנת הדבר שרק עבד ה' חופשי באמת והוא לבדו מאושר. שאותך אין להבין אבל להתקרב אליך אפשר ולעשות רצונך באהבה - זו הדרך להיות משוחרר. וגם אם לפעמים אשכח זאת, בעודי עובד כחמור או כפרד, ככל בוקר אברך ואודה - ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, שלא עשני עבד.

בראשית אהבתך הבלתי מותנית, תכלית חסדך - ללמדנו לתת, הפרדת בין אין ליש, בין נצח לזמן, למרות שבך אין הבדל ביניהם, כמו גם בינך לבין נשמת האדם. צמצמת סודך כדי לתת לכל טיפה את אושר השיבה אל הים, שכחת עצמך בתוך 'אני' מוגבל בבשר ובדם ונתת לנשמה את אשליית היותה נפרדת ממך בזה העולם. ואם שתשכח היא את קיומך, מבלי דעת, בכל לילה תבטח רק כך, חסרת דאגה תעלה על משכב מנוחה ותפקיד את עצמה לגמרי בידך. ובכל בוקר תשיבה מחודשת לגוף רענן מבלי שתיתן דעתה מי השיבה ואיך, מהיכן? ואם תיתן לה מתוך קורי חלום מתפוגג לזכרך בכל כוחותיה תתמוגג לעלות בסולמות הילולך וככל שתוסיף ותעלה - לא יהיה בכך די לה - ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה.

בצלמך בראת את האדם:

"בצלם אלוקים ברא אותו, זכר ונקבה ברא אותם" ללמד שהאדם שבראת מורכב משני חצאים, להם אין מרגוע עד שאת חציים השני הם מוצאים. ובכל חצי בראת חוסר שרק בזכות השני יתמלא, וסוד של אושר שרק באמצעות השני יתגלה: נוקשותו תהיה לכוח רק על אדמתה הרכה, עדינותה תוכל לפרוח רק על אדמתו המוצקה. וכל אחד מהם לעצמו – שלמות חצויה וחלקית ואין יתרון למין על מינו, למרות שלה כינה יתרה ולו עוצמה גופנית, כי רק כשישלבו כוחות זה בזה יגיעו יחדיו לתכלית. והפעם לא עשיתי אישה אלא איש ואודך על כי עשיתי רגיש, לנשמת כל אדם ופירושה – ברוך... שלא עשני אישה.

תכול הרקיע ביום של אביב, ורוד של שקיעה וכתום של זריחה. שדה של חיטה שהצהיב, וסיגליות במלוא הפריחה. רגם אדמה לח וחום, ואדום של לב אבטיח. ירוק של דשא גזום ושל כל עלה בכל עץ ושיח. אפור ערפל בראש ההרים ולבן רך ועדין של כותנה. כחול עומק הלילה בצאת כוכבים ובהקה הכסוף של הלבנה. ומהם הכלאות ושילובי אינספור גוונים: אלמוגים פועמים ומרבדי פריחה ססגוניים, בהם תצבע בריאתך בכל יום בצבעים משתנים: בעלי חיים, עונות, מצבי רוח וים, דרכם תתגלה לעיני בני האדם. ומה רבה תודתם של אלו שבחשכה נולדים כאשר לפתע צבעים אחרים בתוכה מאירים ואת נשמתם שידעה אותך רק בשחור, לעולמך מחברים – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, פוקח עיוורים.

מרגע בואנו לעולמך לבשה אהבתך עבורנו אינסוף צורות: החל מהורים שדאגו לכל צורך, טרם ידענו לפתוח פה ולבכות, ומאז לא חסרת לחם לאכול ובגד ללבוש וכשהיינו צריכים – לב מבין ידיים עוזרות. ולמרות שהכנסנו עצמנו לשם, תמיד הוצאת אותנו מכל הצרות. דאגת מראש לכל מחסור, גלוי או נעלם, בחן, בחסד ובהרבה רחמים – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, מליבש ערומים.

עשית את האדם חופשי וישר, והנה הוא מאחורי סורג ובריה של מזימות קטנות וחשבונות רבים שכל תכליתם את עצמו להוכיח. ובין אם התנהגותו רעה או טובה הוא ממשיך ודוחק עצמו לצניוק, נכנע מיד לכל תאוה המושכת אותו כמו חלב אם לתינוק. וגם אותי הנחת בתוך בור עמוק של כאב, תשוקות ופחדים, עד אשר שוועתי אליך באמת והפכת למחול מספדי. הבאת אותי אל דרך המודעות שדרכה ניתן לצאת לחופשי ולראות שבית הכלא היחידי קיים אך ורק בראשי. וכשהוצאת אותי לחירות, לא שילחתני ריקם, הנחת באמתחתי את המפתח היקר ביותר שקיים, שבעזרתו יודע ליבי להתגבר על כל מנעול וכל שער – התחושה שלפניך אין הבדל בין להיות ללהיות מאושר. ואת הדם שורם מפצעיי הטית לאפיקי מרפא אדירים – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, מתיר אסורים.

תמיד תחשוב מחשבות לכל ידחו ממך נידחים ותאסוף אליך נפשם כמו שמי נהר בים נאספים. אם תצא ספינתם הטרופה ללב ים, תשיבה ברוח נגדית לחופים. ובארצך ערי מקלט לכל הנמלטים מאי צדק ועל-ידו נרדפים. בחיזקך מזור משלכת ועץ חיים לכל שהחזיקו בך, למרות שחלפו כאן כעלים נידפים – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, זוקף כפופים.

את רוב עולמך בראת כמים ותלמדנו בכך סוד עליון: שהחופש הגדול ביותר הוא כמותם, לקבל כל צורה, לחדור ולזרום. להשתמש בבחירה כדי לעשות רצונך, תכליתו הסופית של כל רצון. ואת גופנו נתת על אדמה מוצקה, בציפייה תמידית לשמיים – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, רוקע הארץ על המים.

אז בין אם אתה מפליג בים, או נוסע במכונית ישנה, אתה תמיד בדרך – אדם, אז השתדל שהיא תהיה הנכונה. ואז תוכל להאט ולתת דעתך לרגע הזה, חד פעמי ומופלא ולדעת שעליך לבחור בכל עת, אבל בעצם הדרך סלולה. וכשתזכור לפני מי אתה מתהלך בה, יהיו צעדיך שקולים ובוטחים כריקוד של תודה או תפילה, וברכה תעטוף אותך בכל זמן מכל עבר – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, אשר הכין מצעדי גבר.

אחרי הספקות – את ודאות קיומך.
אחרי המכות – את מתיקות תורתך.
אחרי המולה – את שלווה בדידותי.
אחרי הבדידות – את אהבת משפחתי.
אחרי מאמץ – את מנוחתי.
אחרי הרעב – את ארוחתי.
אחרי יום עבודה – את רכות מיטתי.
אחרי שנת הלילה – את שוב נשמתי.
אחרי מקלחת חמה – בגד חדש ונקי – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, שעשה לי כל צרכי.

רק שלום יבקש עמך וירדוף, עבורו יהיה מוכן לכמעט כל פשרה. ועם זאת ללא סוף יקומו עליו האויבים, משחר הזמן – ארוכה השורה. והקמים עליו לכלותו, בכל דור ילכשו סגנון אחר וצורה, אך שוקי סוסיהם וטילי מטוסיהם מכוונים בדיוק לאותה מטרה, ואם בהם תלוי הדבר – היה עמך מעלה אבק בתוך ספר היסטוריה, עמוק במגירה. אך את כל אוהביך תשמור ושבועתך לנצח תזכור ותמיד תחלצם מכל צר וצרה. והיודעים זאת, מול אויבים חמושים במיטב כלי הנשק – יצאו בחלוקי נחל וקלע רועים, אך ליבם ריק מפחד ורוחם מלאה בשירה – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, אוזר ישראל בגבורה.

והנה באחרית הימים, תחישנה לבוא לאט במהרה, תניח לעמך מאויביו ותקבץ נדחיו מכל קצות הפזורה. ילדים וזקנים בחוצות ירושלים יהיו כבר מזמן לעניין של שגרה וכולם שבעים לחם ומדושנים קידמת מכשירים אדירה, אז תשליך רעב אחר כנפשמם, שעומקו המציק איום ונורא. עד שיבינו בניך את רמזיך, יעלו אל עירם ויכוננו עפרה, אז יוצת לב הר ציון וממנו תצא שוב אש התורה. הרי כל העולם ידלקו וכמפולת שלגים תעבור הבשורה, האנושות תלמד ממלכת החי את האמת שלא תיראה מורה: אריות יעברו לצמחונות אדוקה ודוב באחו ירעה עם פרה. גדי קטן ישחק עם נמר וכבש יחלוק עם זאב מערה. ולבסוף יקיצו גם בני האדם מתרדמת בורות עכורה, כמים לים מכסים, תמלא הארץ דעת אלוקים צלולה וברורה וכל הגויים נוהרים אל ירושלים שביחד חוברת, מתקבצים בהמוניהם לחזות בנפלאות בית הבחירה. נשמות אדם מכל הזמנים ישוּבו אל גופם חזרה. יבינו, יודו ויברכו אלוקים על כל מה שאי פעם קרה ובראשם בני עמך חגורים בתפילין וטליתם מהודרה – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, עוטר ישראל בתפארה.

וממך אבקש מעולם עד עולם – לא בחילי ורק בצבאותיך לבטוח. ושתזכירני פעם אחר פעם שרק כך תוחלתי וממך חיי ומותי, כי כה מהר אני מרבה זאת לשכוח. וכל עוד נפשי בכפי ובגופי עוד קצת כוח, מכל נדחי נשמתך אקבץ אליך את עדרי שירתי, כל עוד תוסיף שמשך להאיר עלי ולזרוח – ברוך אתה ה', אלוקיני מלך העולם, הנותן לי עף כוח.

במקום להתעסק בפוליטיקה... הרב אהרן אגל-טל

זה לא מעליב אדם חילוני כשכך מתייחסים אליו?

ארגון 'ראש יהודי' נמצא בעיצומו של מסע להביא את בשורת הקירוב אל מוסדות החינוך הדתיים-לאומיים. הקורס הבא שאנחנו פותחים באלול הולך ומתמלא ובניתיים ביקשתי לשוחח עם אחד המרצים שלנו, שהוא גם כוגר הקורס שהתקיים באלול שעבר.

הרב דוד קלוו (44) הוציא לאור כעת את החוברת 'כיצד מקרבים'. הוא עלה מצרפת, למד בתיכון החילוני רנה קסין בירושלים, ואחרי השירות הצבאי למד תורה שנים רבות במכון מאיר, בהר המור ובישיבת עטרת ירושלים. כיום הוא מקדיש את עתותיו ללמד את שפת הקירוב.

"צריכים לחדד את זה. 'קירוב רחוקים' ביחס למה? כמו שאמר הרב צבי יהודה זצ"ל לתלמידיו שנפגשו עם הקיבוצניקים, אנו צריכים ללמוד את הדברים הטובים שיש בהם. עם זאת, קירוב רחוקים אינו מבטא התנשאות. הרי כל הייחודיות שלנו היא בהיותנו חלק מעם גדול, ואת המצווה של 'הוכח תוכיח את עמיתך' לא אנחנו המצאנו אלא הקדוש ברוך הוא, ובמצווה הזו אין עניין של לשפוט או לדון מישהו אחר. זו מצווה של תורה. יש נקודות מסוימות שאדם שחי בעולם חילוני יכול להיות יותר טוב בהן, אבל צריך להבין שבמובן של חיי נצח, אדם שאינו מחובר לרצון ה' ולקיום התורה מפסיד דבר מהותי ונצחי. וזה עניין מאוד רציני".

"בקורס השליחים של ראש יהודי, שאותו עברתי בשנה שעברה וכך גם ציינתי בחוברת, עלה שישנן שתי סיבות מרכזיות המונעות מאנשים להיכנס לתחום הקירוב: הראשונה היא חוסר ביטחון הנובע מכך שלא מאמינים בתוצאות ההשפעה. ולכן המדור שלכם המביא סיפורי תשובה הוא כה חשוב, כי הוא גורם לאנשים להאמין שהדבר אפשרי, ושנחנו מסוגלים לפעול דבר גדול מאוד בחברה הישראלית.

הרב קלוו עבד בארגון בשם 'קשר יהודי' שבו לומדים עם סטודנטים מהאוניברסיטה העברית, וגם במסגרות אחרות מול כל גווני הציבור: חילוניים, מסורתיים ובני נוער. הניסיון הרב לצד ההתמקצעות והרקע האישיים שלו, נותנים לו נקודת מבט שאינה בידיו של מי שגדל כל חייו בחינוך הדתי. בשנה האחרונה קיים ארגון ראש יהודי 'קורס שליחים' במספר מוסדות. הובאו מרצים שהותאמו לנערים ולנערות והמשובים המצוינים חיזקו בארגון את ההכרה, שזהו התחום הבא של הציונות הדתית. הרב קלוו אומר שזה מה שגם הוא עצמו קיבל בקורס.

"השניה היא מחסור בכלים ובהבנת התהליכים העוברים על בעלי תשובה. צריכים כללים מוכחים שהתנסו בהם הרבה אנשים. בחוברת הבאתי עצות שונות שגובשו על ידי אנשים רבים העוסקים בתחום. השלמה של שתי הנקודות האלה מגבירה את הביטחון ואת החשק לעסוק בכך".

"דבר ראשון - פגשתי מקצועיות. כשבאים אנשים שזו המומחיות שלהם ומציעים את הפן המיוחד שלהם - זה חשוב מאוד, והאפשרות לשאול שאלות בהרצאות ולאחריהן ולקבל תמיכה ועצות, זה דבר מופלא העוזר מאוד לאלו שרוצים להתמקצע. זה נותן הרבה כלים.

מה הקושי המרכזי שאיתו מתמודד הציבור הדתי-לאומי בתחום? "חרדי הניגש לקירוב בא מתוך תפיסת העגלה הריקה' אל מול העגלה המלאה'. במצב כזה יש לך המון מה לתת ואתה חייב להציל את האח שלך. אבל הציבור הדתי-לאומי התחנך באופן אחר והרבה פעמים אנחנו מתביישים לומר את צמד המילים 'קירוב רחוקים' ובמקום זאת מעדיפים את הביטוי 'קירוב לבבות'. זה נובע מכך שאנשים מכירים את הנקודות החיוביות שקיימות בעולם החילוני ולפעמים הם לא כל-כך מבינים את הצורך לקרב לתורה".

"ודבר שני - כשאתה רואה אנשים שעוסקים בזה ומצליחים, זה גורם לך לרצות ולהאמין שגם אתה יכול. זה נותן הרבה כוח. זה ממש 'ממני תראו וכן תעשו'. אנשים מתחילים להבין שבמקום להתעסק בפוליטיקה, יש כאן פעולה כלל ישראלית. וככל שיותר אנשים יתחברו לפעילות הזאת, כך נחולל את השינוי המשמעותי ביותר הנדרש לעם ישראל כיום".

אז אתה בעד לקרוא לזה קירוב רחוקים?

ההרשמה לקורס השליחים הבא של ראש יהודי נמצאת בעיצומה. לשים פתק נכון בקלפי זה חשוב, אבל לא פחות מכך חשוב לדאוג שיהודים יתקרב ליהדותם. בסוף, הדבר המשמעותי ביותר הוא לגעת בשורש, באמת של החיים. להעמיק, להרגיש ולהתחבר.

"בהחלט כן! כשיש גשר בין הלבבות, ערוצי התקשורת אמנם פתוחים ובוודאי שזה מאוד חשוב. אבל יותר נצרך להבין שיהודי שרוחק משמירת מצוות מפספס עולם שלם של אור, של אהבה ואמונה ושל תוכן של חיי נצח שנמצא בתוכו. אנשים לא מבינים שעולם הקירוב אינו לוקסוס אלא מצווה של 'הוכח תוכיח את עמיתך'".

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ראש יהודי זאת התשובה! 03-5255355 | ry@neto.net.il

ק. למדו! למדו! הסגרו! הפכו! הדבקו! תזמו! קבעו תרומות! פנתו שיעור! שדרו! צלמו! חזרו והחזרו! תרומו!

לתרומה: פטורה ממס רשמי בגובה: 052-5666505 | לראש יהודי: או 052-5666505

בין הארציים:

- הרב אורי שרקי • ישראל זעירא
- הרב עמיחי אליהו • הרב עופר גיסין
- הרב דני סטיסקין • הרב פרץ איינהורן
- הרב אהרון אגל-טל • רפאל אבן דגן
- חיים אייזנר • איתי אסמן • ישראל גורן
- הרב רמי גליקשטיין • הרב קובי וולק • הרבנית מיכל וולשטיין
- הרב אסף טבצ'ניק • שמרון כהן
- הרב דוד כרפס • הרב נחום נגר
- הרבנית צביה סעידי • הרב משה קינן
- הרב דוד קלוו

קורס שליחים

קריאת כיוון לציונות הדתית להצטרפות לתנועת התשובה הציונית כלים ותובנות נפלאים (השתלמות בתים יהודיים)

- טובי המרצים
- 12 מפגשים בירושלים
- תכנית מרתקת
- מתחילים ב- ד' אלול
- מיועד לבני ובנות 21 ומעלה
- המחיר 450 ₪ 225 ₪
- לאברכים וסטודנטים

מתחילים בע"ה ב- ד' אלול (4.9.19)

לפרטים הרשמה: 02-6791122 | 052-5665005 חפשו בגוגל: קורס שליחים ראש יהודי

עכשיו תורנו

מבטו אליי, והגביה מעט את קולו:

"עכשיו תגיד לי אתה. ברכת 'שהכל נהיה בדברו', שעזרה לחסל ארבעה טנקים סוריים, לא תעזור לי לחסל תמר ישראלי אחד?!"...

סיפור הנס רומם את דעתי, ונזכרתי כי ראשי התיבות של הברכות שאנו מברכים כעת הוא מג"ע א"ש - בורא מיני מזונות, בורא פרי הגפן, בורא פרי העץ, בורא פרי האדמה ושהכל נהיה בדברו. אמרתי לו זאת, וסיימתי: "סוף סוף הבנתי מה הקשר בין ברכות הנהנין שאנו מברכים על אכילתנו לעילוי נשמת לבין מג"ע א"ש...".

מפנקסו של חוזר בתשובה
עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

מגע אש

אחר צהרים אחד הגעתי לניחום אכלים בשכונתנו אצל אחד המתפללים הקבועים בבית הכנסת שלנו. התפללתי מנחה עם כולם, ואחר כך נפנינו לברכות המסורתיות לעילוי נשמת הנפטר. על השולחן הארוך הונחו פירות וירקות למיניהם - תמרים, בוטנים ושקדים, תפוחים ומלפפונים - חתוכים לאורכם, מיני מזונות - בורקסים ועוגות, משקאות טבעיים ומוגזים בשלל צבעים, שני בקבוקי יין, וכן ביצים קשות שעליהן מברכים "שהכל".

כל אחד מהנוכחים ברך בקול רם את ברכתו, וכולם ענו אחריו אמן.

ואז הגיע תורו של יהודי כסוף שיער, לבוש בגינס וחולצה כהה קצרה, שכיפה לבנה מבריקה ומחודדת הייתה מונחת על ראשו. הוא נטל תמר מג'הול משובח מהצלוחית וברך בהתלהבות עצומה:

"ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהכול נהיה בדברו!"

השומעים ענו אחריו "אמן". מעטים הבחינו בטעותו. פניתי אליו בשקט והסברתי לו כי הברכה הראויה לכתחילה לתמר היא "בורא פרי העץ", אבל בדיעבד הוא יצא ידי חובתו.

האיש הביט בי ואמר:

"חביבי, בוא תשמע סיפור".

הטיתי את אזני בסקרנות לדבריו, כאשר אני תמה בלבי: איזה סיפור יכול להצדיק ברכה בדיעבד?

"במלחמת יום הכיפורים הייתי תותחן בטנק, ששרד יחידי מפלוגה שלמה בגדוד 77 של אביגדור קהלני בעמק הבכא ברמת הגולן. מולנו הייתה מחלקת שריון סורית. ארבעה טנקים מול טנק אחד. פגזים נורו עלינו מימין ומשמאל, ורק בנס הטנק שלנו לא נפגע. ניסינו לתמרן כדי לשרוד, הנהג נסע ימינה ושמאלה כדי להימלט מאש התופת. פתאום המפקד הורה לי לכוון על 'טנק-מטרה'. כיוונתי והודעתי לו 'על! מפקד הטנק פקד: 'אש!'! לא יודע מה קרה לי, אבל במקום לירות באותה שנייה, ברכתי את הברכה היחידה שזכרתי בקול ובכוונה: 'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו!'".

"מיד לאחר מכן לחצתי על ההדק ובתוך כמה שניות ראיתי שהטנק הסורי עולה בלהבות! במשך חצי שעה נמשכה המערכה המדהימה. המפקד ויהה לי 'טנק-מטרה', ברכתי בכוונה 'שהכול נהיה בדברו', יריתי, פגעתי בול והשמדתי את כל הטנקים הסורים! בסופו של דבר יצאנו בחיים מכל העסק".

הבעתי את התפעלותי ממסכת ברכות "שהכל", שסייעה לחיסול הטנקים הסורים, אבל עדיין לא הבנתי מה הקשר לברכה הראויה לתמר.

האיש טפח על כתפי, הישיר את

ספרי הרב שלמה זיין

ספרי חובה בכל בית

מכירים לדור הבא

את ספרי הפרשנות וסיפורי הצדיקים שגדלנו עליהם המאירים באור חדשני, בהיר ואוהב את התורה ולומדיה

לאור ההלכה המועדים בהלכה אישים ושיטות

לתורה ולמועדים

ספרי חסידים מהדורה רגילה ב' כרכים מהדורה מנוקדת - ג' כרכים

מבצעים והטבות לחבר מועדון באתר: שיחת חינוך: 1-801-700-201 | www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

ספריית בית אל

עמית מתמודד מול הנפש הבהמית מאז צלצול השעון המעורר בבוקר ועד שהוא הולך לישון. בלילה הוא חולם על כך שהוא רב-חובל, וספינת שודדים פורצת לספינה שלו

המשך בשבוע הבא

הרב חיים שלום דייטש

שתי מילימטרים

אוטוטו אלול מגיע ואיתו התהיות: האם אנחנו אמיתיים? האם הפעם התשובה תחזיק מעמד? ומה באמת מניע אותנו בעבודת ה' < שתי מילימטרים בתניא מקבלות פירוש חדש שמשרטט לנו כיוון עבודה פנימי וארוך-טווח לחודש אלול הבא עלינו לטובה

אמרתי לו פעם שאחד הכללים בחינוך זה שהאבא יהיה אהוב בעיני הילדים. אם האבא הוא אחד שרק אומר "אין לי, אין לי" כשהילדים מבקשים משהו, הבן מחליט שהוא לא יהיה כמו האבא, ואז כל מה שהאבא מחנך, כל מה שהוא יגיד לעשות - הילד לא יקיים את זה. כשאותו עצלן שמע זאת, הוא השתנה לגמרי. התחיל לקום מוקדם, הגיע לעבודה סוף סוף. על עצמו הוא לא ריחם, למרות שידע שאין לו פרנסה, אבל כשהוא שמע שזה פוגע בילדים - זה נגע בו.

אם כן, בעל התניא אומר "דרך האמת והישר". הייתי פעם בהתנועות ויצאת אצל הרבי שבה הוא דיבר בדיוק על מילותיו אלה של בעל התניא, ושאל: מה, ועד עכשיו לא דיברו על דרך האמת והישר? אם מישהו החליט לחזור בתשובה שלא על דרך הישר, רק על זה הוא צריך לחזור בתשובה... או מהי הכוונה?

השבוע ציינו בכ' מנחם-אב את יום ההסתלקות של רבי לוי יצחק שניאורסון זצ"ל, אביו של הרבי. הוא היה צאצא ישיר של הרבי היצחק צדק' ואחד המנהיגים היהודים הבודדים בכרית המועצות ששמרו בתוקף על המורשת היהודית גם בזמן הקומוניסטים. הוא לא חשש מכלום, ובסופו של דבר נעצר בשנת תרצ"ט (1939), נחקר ועונה, והוטל עליו עונש קשה - חמש שנים של גלות בכפר נידח בקזחסטן, הרחק מכל מרכז יהודי. הוא ואשתו, הרבנית חנה, חיו שם בתנאים לא תנאים, בדלות איומה, רעב ומחלות.

לא היו איתו כמעט ספרים, והוא כתב חידושי תורה מזכרונו. אך מכיוון שלא היו להם אפילו דפים, הוא כתב הערות קצרות ומתומצות, בדרך הקבלה, על שולי הספרים הבודדים שנותרו לו, בדיו שהכניח הרבנית מעשבים שמצאה באזור. בסופו של דבר הוא נפטר בתש"ד (1944), והרבנית הצליחה לברוח לאמריקה. רוב כתביו אבדו בידי הקומוניסטים. אולי יום אחד נמצא אותם, מי יודע... ומדי שנה בכ' מנחם-אב הרבי היה לוקח את אחת ההערות הסתומות הללו ומבאר אותה באריכות.

שנה אחת, הרבי לימד הערה של אביו בדיוק על המילים הללו באגרת התשובה, "דרך האמת והישר" שראינו למעלה. וכך כתב רבי לוי יצחק: "אמת הוא תפארת, מידתו של יעקב, מדת הרחמים, והישר הוא יסוד, והם הם הראשים דמלכות... מתפארת נמשכו חסדים לכתר מלכות, ומיסוד נמשכו גבורות לדעת דמלכות... זהו שאמת והישר הם דרך לבחינת תשובה

כבר מרגישים את אלול באוויר, וזה זמן טוב להתחיל לדבר על תשובה. אפשר עכשיו לחזור בתשובה בלי הלחץ מכך שצריך לחזור בתשובה...

ידוע שבעל התניא כתב חיבור שלם בנושא, את 'אגרת התשובה', ובו הוא מסביר מהי תשובה על פי החסידות. מן התורה, צריך שהאדם יעזוב את חטאו ולא יחזור אליו עוד, "שיגמור בליבו בלב שלם לבל ישוב לכסלה". אבל יש לתשובה רובד עמוק יותר. הזכרנו פעם שעל פי הסוד, 'תשובה' היא תשוב - ה, כלומר שהאות ה"א צריכה לשוב למקומה.

האות ה"א רומזת על השכינה, והשכינה השורה בתוך כל יהודי יוצאת לגלות כתוצאה ממצעים שליליים. השפע שניתן לנו יכול לעבור על ידינו להיכלות הסטרא אחרא, ועל ידי התשובה מסלקים את ההשפעות הרעות ומחזירים את ה"א, את השכינה, למקומה הראשון.

אחרי שבעל התניא מסביר את כל זה, הוא אומר כיצד מגיעים לתשובה כזו: "ואולם דרך האמת והישר לבחינת תשובה תתאה (תשובה תחתונה, בסיסית) הם שני דברים". מהם שני הדברים הללו? האחד, שהאדם יעורר רחמים על נשמתו המסכנה, "חלק אלוקה ממעל ממש", שסובלת כל כך מכל העבירות שהוא עושה. והשני, לבטש, לשבור ולהכניע את הקליפה, את הסטרא אחרא ואת כוחות הנפש הבהמית שמפילים אותנו פעם אחר פעם.

הרחמים תופסים מקום גדול אצל בעל התניא. שוב ושוב הוא חוזר על כך, גם באופן התשובה, גם כהכנה לתפילה, כמעט בכל עניין הוא מדגיש את עניין הרחמים על הנשמה, מכיוון שהמהות של תשובה קשורה לרחמים. כשאדם מבקש לעורר רחמים הוא לא מבקש על עצמו אלא על הנשמה האלוקית שבו, "נשמה שנתת בי - טהורה היא". במקום אחר הוא מסביר שכך בדיוק צריך לבקש רחמים - אף פעם לא על עצמך או על מי שאתה, אלא על משהו שכביכול לא שייך לך, שאתה רק שומר עליו. אם תבקש על עצמך, יגיעו המקטרגים ויקטרגו על הזכויות שלך, אבל אם אתה מבקש על מישהו אחר, כנראה שאין להם זכות להפריע. לכן אדם צריך להדגיש שיש לו פיקדון כזה שלא שייך לו באמת ושנמצא במצוקה, ושעליו הוא מבקש.

היה אצלנו יהודי קצת עצלן, בעל מקצוע שלא אהב לקום בבוקר. מדי יום הוא היה מתעורר מאוחר, לא יוצא לעבודה, ועם הזמן נהיה 'שמח' בבית... היו לו כמה ילדים והוא היה בא להתיעץ איתי הרבה בענייני חינוך.

תתאה, בחינת מלכות, שהם משיבים ומחזירים אותה למקומה".

מסובך, נכון? רבי לוי יצחק עסק המון בקבלה, ורבות מההערות שלו הן בעצם ביאורים בקבלה. פעם הרבי כתב לו מכתב ובו חידוש מסוים ב'נגלה', ואביו ענה לו: מה שכתבת באמת יפה מאוד, אבל חבל שאתה לא מקשר את זה עם קבלה. כשמקשרים משהו לקבלה, זה נעשה מתאים מכל הצדדים... אבל כוואו נראה אם נצליח להבין משהו.

כמו שראינו, יש שתי דרכים לעשות תשובה, להחזיר את השכינה למקומה: רחמים על סבל הנשמה, וביטוש של הקליפות. רבי לוי יצחק רוצה לומר כי "אמת וישר" הם בעצם הביטוי של הרחמים והגבורות-הביטושים.

ראיתי פעם בסידור של בעל התניא ביאור על המזמור "השמים מספרים כבוד א-ל" שאנחנו אומרים בתפילה בשבת בבוקר. על פי הזוהר זה לא סתם שבח לקדוש ברוך הוא אלא שבח על יום השבת עצמו. בעל התניא עובר פסוק פסוק ומראה איך הוא כולל שבחים על יום השבת.

הזוהר שואל מהי כוונת המילים "והוא כחתן יוצא מחופתו, ישיש כגיבור לרוץ אורח" - הרי "ישיש" ו"גיבור" הם שני דברים סותרים, ישיש זה שמחה, וגיבור זה מלחמה. והזוהר אומר שזהו בדיוק השבח שמשבחים את ה'. החתן פירושו שהוא הולך להשפיע, והשבח שלו הוא שיש בו את שניהם גם יחד, גם חסדים וגם גבורות. מסתבר שכדי להשפיע צריך גם גבורות וגם שמחה, וכנראה שגם כדי לחזור בתשובה צריך את שניהם...

כדומה לזה, מה פירוש "דרך האמת והישר"? אמת היא רחמים, וישר הוא גבורות. הרבי אומר שבמילים הקצרות הללו אביו מסביר את כל הרעיון של אגרת התשובה: כדי שהתשובה תהיה כמו שצריך, אדם צריך לקבל על עצמו עול מלכות שמיים - לא לחזור לחטא, לא למרוד במלכות ה'. ואמנם זה באמת עיקר התשובה. אבל רחמים אמיתיים רוצים לפתור את הבעיה משורשה ולאורך זמן. אנחנו רוצים שזה יהיה באמת, כלומר שלהחלטה הזו יהיה קיום ותוקף לאורך זמן. זה פירוש המילה אמת, כמו שכתוב "שפת אמת תיכון לעד" - דבר אמיתי מחזיק לנצח.

הדבר השני הוא שהמהות של התשובה תהיה פנימית, לא בגלל סיבה מבחוץ אלא מתוך האדם עצמו. **תשובה חיצונית היא כמו שהיה אצל רבי אלעזר בן דורדיא, שאמנם חזר בתשובה אבל זה לא בא ממנו אלא מתוך מפגש שהיה לו עם אותה אישה.** הוא עשה את כל העבירות בעולם וזה לא הפריע לו, אבל רק כשהיא אמרה לו "אתה כבר לא תוכל לחזור", משהו בו התעורר. זה נקרא 'דרך' לא ישרה' שלא נובעת מתוך האדם עצמו, כמו שרואים

לפעמים אסירים שהיו פושעים איומים ובזכות התקופה במאסר חזרו בתשובה. זה טוב, אבל לא 'דרך הישר' (ואגב, מעניין שרבי אלעזר בן דורדיא מבקש מהשמיים ומההרים שיבקשו עליו רחמים, כי קודם כל צריך לעזור רחמים...). ישר אמיתי הוא התעוררות פנימית.

וכשישנם שני הדברים האלה - רחמים על הנשמה שגורמים לאמיתיות והתמדה לאורך זמן, וגבורות שגורמות לאדם להתרכז פנימה ולהתעורר בישר פנימי - ומתוכו לבטש ולרסק את הקליפות, אזי זו "דרך אמת והישר". **התשובה מאריכה ימים מכיוון שהיא באה ממקור פנימי, היא לא חיצונית כשביל מישוהו אחר, והאדם יכול להחזיר את השכינה למקומה.**

לחיים!

לבוגרי ישיבות!

תואר בחמשוש

תואר ראשון בחינוך בלימודי ארץ ישראל ותושב"ע

אנחנו בהרצוג יודעים כמה קשה לשלב את הלימודים בקצב החיים אבל, אם רוצים מורים טובים, אי אפשר להתפשר על איכות ההכשרה. בהרצוג תוכלו לשלב השקעה רצינית בלימודים עם העיסוקים האחרים החשובים לכם

הלימודים מתקיימים בימי חמישי אחה"צ ושישי, בירושלים

התוכנית מיועדת לגברים

אפשרות לסיום התואר בשלוש שנים

תעודת מדריך טיולים משולבת בתואר

הכרה בלימודי ישיבה

לימודים חיים למצטיינים*

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 02-9937337 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

* בהתאם לתנאי הזכאות

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

לפעמים כשאני יורדת במדרגות, השכן אומר לי שלום וזה קצת מביך אותי. מה עושים?

המבוכה שלך היא סימן טוב וראוי, מפני שההלכה אומרת שבין גברים לנשים צריך להישמר מרחק גדול. ויחד עם זאת, אין הכוונה לניכור והתעלמות, והנכון הוא לענות בנעימות ובצורה עניינית ולהסתייג מקרבת יתר שעלולה להיווצר בעקבות יחסי השכנות. וכן מצאנו מרבתינו שבכתיבתם מכתבי תשובה לנשים היו מקפידים לכתוב "ברכה ושלום", ויש שלא היו מקפידים והיו כותבים "שלום וברכה".

והעיקר הוא לשמור על מערכת יחסים מכובדת ונעימה מתוך צניעות והימנעות מקרבה יתרה. הצניעות לא נועדה לפגוע ברצון לסייע ולעזור אלא מאכפתיות עמוקה לכל אחד ואחת מישראל. אדם מצווה על "ואהבת לרעך כמוך" ועל עשיית חסד גם עם בני המין השני. הצניעות נועדה למנוע את המתח הטבעי והקרבה שעלולים להיווצר גם בהיסח הדעת, מפני שאותה קרבה נועדה לבנות את הקשר הזוגי בין איש לאשתו. וכשהיא מתפתחת שלא בהקשר זה היא גורמת נזק במקום להביא פרי יקר ונפלא.

לפעמים נפשי נכנסת למצב אטום. איך עושים סדק?

העמדת הסדק כתנאי עלולה להיות הסיבה להקשחת האטימות. הניסיונות העיקשים לפתוח מתעלמים מהיתרונות שמקנים לנו שעות אטומות, ובוודאי מהסבלנות והפתילות שנדרשים כדי שהחומות יתרככו ולא ייסדקו.

הכתוב אומר "מענה רך ישיב חימה" וכעין זה המענה הרך הוא הקשבה לסיבת האטימות, יחד עם הסבלנות שיתכן שיארך זמן עד שהיא תרפה מאיתנו. זאת הדרך הנכונה. לסרוק זהו ניסיון להפעיל כוח על החומה הקשוחה. הסבלנות והרוך ממוססים את החומה, שבאמת חולפת לה בדרך כלל מאליה בשלב כזה או אחר, מה שמלמד שהקושי שלה הוא חלקי וזמני.

ואחרי כל זה, צריך לדעת שמצוות ה' ועשיית הטוב הן בעלות ערך עצום גם בלב אטום ומצדדים מסוימים אפילו בעלות ערך גדול יותר, מפני שדווקא השעות שבהן אדם מתאמץ לעבוד את ה' למרות אטימות ליבו מגלות את ההתמסרות הכנה והשלמה לעבודתו יתברך.

האם יש מקום לנפילות מכוונות בעבודת ה' כשאני יודע שמשהו עלול להסתבר?

חסידיים היו אומרים בכעין בדיחות הדעת, שבעבודת ה' עולים ויורדים, מתרוממים ונופלים, ובלבד שהאדם לא ייפול מתחת ל'שולחן ערוך'. וחס וחלילה, אסור לאדם לתכנן ולכוון את צעדיו באופן שהוא יעבור על ההלכה.

יחד עם זאת, הזכרנו כבר שהלב דומה לים ולא לסלע, ולפיכך הוא סוער וגועש, ואדם צריך לראות את מצבו נכוחה ולדעת שיש לו עליות וירידות, וגם שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. הציפייה להיות מושלם היא מעבר לכוחותינו. אנחנו משתדלים בכל ליבנו ויכולותינו לעשות אך את הטוב, הישר והרצוי בעיני ה' יתברך אך יודעים שלעולם לא נגיע לשלמות ושפגמים עלולים להיות לנו בכל צעדינו ודרכינו. לכן עלינו להיות מוכנים ומזומנים לשוב בתשובה על כל נפילה, אבל לכתחילה אנחנו רוצים לעשות רק את מצוות ה' על פי כל הנפקס בשולחן ערוך ובפוסקים.

יורשלים
בבנת שמואל
עפרה
יד בנימין

שליחות שהיא גם פרנסה!

מציאתך
יש דרך לחתונה מאושרת

רוצים לרצות ולא יודעים איך?
יש דרך וביא ב"ר מביאה ליצור פלאות.

קורס הכשרת מאמנים ומאמנות חתונה
אימון אישי עד החתונה המאושרת! קורס נשים ♥ קורס גברים

☎ 050.5990080 ✉ Findu012@gmail.com

נמאס לי מדייטים!
איך אדע שזה זה?
30 ק"ג
נמאס...

רמזי אלול

עבודת הנפש לחודש התשובה

הרב אייל ורד

בספר שלפניכם הובאו שלושים ואחד רמזים לאלול הפזורים לאורכו ורוחבו של התנ"ך, מסמנים כיוון, מעוררים למחשבה ולהתבוננות, בדרך לתשובה של אמת, תשובה מאהבה.

האם נקשיב? האם נטה אוזן?

עכשיו
במבצע!

